ANUL X No. 2928

Ediţia de seară

SAMBATA 30 AUGUST 1897

Abonamente

Incep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ lunĭ şi se plătesc inainte:

Un an in ţară 30 leĭ; in străinătate 50 leĭ
Şase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferestĭ Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administraţia ziaruluĭ

Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „

La un mare număr de liniĭ se fac reducţiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administraţia
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Campania noastră

Şase paginĭ
la fie-care ediţie

Campania noastră

Politicianiĭ carĭ nicĭ odată nu ascultă de focul sfînt al indignăreĭ, carĭ la fie-ce act se gîndesc cît le poate raporta cutare saŭ cutare acţiune politică, ca interes de partid, toţĭ moderaţiĭ şi neputincioşiĭ, sînt incapabilĭ să priceapă rostul înalt al campanieĭ întreprinse de noĭ, în afacerile Godeanu şi David Tudor.

Şi că aşa este lucrul, e că eĭ nu generalizează faptele, e că se opresc la cele două cazurĭ speciale şi cer ca ceĭ vinovaţĭ să se pedepsească. Aşa de pildă dacă d-rul Nicoreanu-Borgia ar fi dat afară din armată, dacă poliţaĭul Cîmpeanu ar fi pedepsit cu destituirea şi sergentul-major Stănescu dat judecăţeĭ şi osîndit pentru bătaĭa inferioruluĭ, aceştĭ Domnĭ ar fi satisfăcuţĭ şi ar înceta orĭ şi ce agitaţiune prin presă.

Eĭ bine, noĭ tindem mult maĭ departe. E vorba nu de a căpăta satisfacţiune în cazurĭ speciale, ci de a atinge în inima luĭ sistemul nenorocit care domneşte în administraţia civilă şi militară.

E vorba în prima linie de a se desfiinţa bătaĭa şi relele tratamente din armată. O campanie făcută pe tema morţeĭ luĭ Godeanu şi a schilodireĭ fizice şi morale a nenorocituluĭ Tudor David, e de natură a indigna lumea, a face o puternică reacţiune în potriva apucăturilor barbare din cazarmă. E în adevăr oribil, e ceva care indignează pe cel maĭ sceptic, acest cadavru pe care Nicoreanu îl are pe conştiinţă şi acest nebun epileptic care, muncit de spazmurile epilepsieĭ, răcneşte disperat şi înfricoşat:

— *Aghiotantul! Uĭte aghiotantul!... Viĭne...*

Intre mijloacele judecătorilor de instrucţie este şi confruntarea ca să descopere pe criminalĭ. Eĭ bine! şi noĭ facem aceasta şi punem în faţa celor ce aŭ ucis pe Godeanu direct saŭ indirect, şi în faţa acelora carĭ aŭ nenorocit pe Tudor David, pe ambele lor victime şi le spunem:

— Iată opera voastră!

Şi cînd vorbim de cazul d-ruluĭ Nicoreanu, ne gîndim la toţĭ aceĭ doctorĭ militarĭ carĭ uĭtă sfînta lor misiune de a îndulci rănile omenireĭ suferinde şi de a pansa plăgile pe carĭ le face militarizmul. Inainte de a putea face să dispară bătaĭa din armată propriŭ zisă, cel puţin să aducem omenia în spitalurile militare, acolo unde numaĭ ştiinţa şi dragostea de aproape trebuĭe să domnească.

Cînd înfierăm cu toată puterea faptul poliţaĭuluĭ Cîmpeanu, cugetăm la toate samavolniciile administraţiuneĭ ţăreĭ romîneştĭ. Cazul luĭ Tudor David nu este unic. Sînt sute şi miĭ, feciorĭ de aĭ ţăreĭ recrutaţĭ fără drept, goniţĭ din satele lor, uniĭ ucişĭ fără ca nimenĭ să ştie. Notariĭ, primariĭ, sub-prefecţiĭ, poliţaiĭ şi toţĭ comisariĭ aŭ pe conştiinţa lor maĭ multe omorurĭ de cît de sigur există în trecutul unuĭ Zdrelea saŭ al unuĭ Măruntelu.

E vorba de a se şti că presa este destul de puternică pentru a putea forţa mîna guvernuluĭ şi a revolta opinia publică în aşa chip că ceĭ vinovaţĭ vor trebui să-şĭ ĭa pedeapsa, într'un fel saŭ în altul.

Facem o operă pe care nicĭ justiţia nu este în stare să o facă. Inaintea eĭ în tot-d'a-una inculpatul saŭ acuzatul, cînd e vorba de un membru al stăpînireĭ, e înconjurat de atîtea mărturiĭ interesate şi falşe, că de multe orĭ judecătoriĭ sînt nevoiţĭ să achite, de şi convingerea lor intimă e că el s'a făcut vinovat de fapta ce i se impută. Noĭ însă nu sîntem ţinuţĭ să fim robiĭ textelor de lege şi interpretărilor articolelor din codul penal. Noĭ avem dreptul şi maĭ ales datoria să înfierăm pe ceĭ vinovaţĭ şi, fiind eĭ chĭar achitaţĭ de justiţia propriŭ zisă, să-ĭ aducem înaintea justiţieĭ supreme: *opiniunea publică*. Orĭ cît tribunalul din Prahova a achitat pe torturatoriĭ sătenilor din Bordenĭ, presa şi opiniunea publică nu ĭ-aŭ achitat şi eĭ vor rămîne vecĭnic înfieraţĭ cu pecetea infamieĭ. Se poate ca astăzĭ Nicoreanu, Stănescu şi Cîmpeanu să fie declaraţĭ inocenţĭ şi de anchete şi de judecătorĭ. Opiniunea publică, înaintea căreĭa noĭ ĭ-am adus, ĭ-a osîndit, însă fără chip de reabilitare şi exemplul lor poate face ca alţiĭ să se teamă a apuca pe drumul crimeĭ şi al nelegĭuireĭ.

Campania noastră are în definitiv scopul nu de a aţinti atenţiunea publică asupra cazurilor particulare, ci de a servi ca un puternic stimulant la îndulcirea moravurilor.

Presa în ţara romînească trebuĭe să fie biciul de foc, de care vorbeşte scriptura şi cu care sînt pedepsiţĭ vinovaţiĭ.

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Propunerile luĭ Nicoreanu

Aflăm cu părere de răŭ că e vorba ca ilustrul doftor Nicoreanu-Specific să ne lase. In adevăr, imediat ce *Drapelul* a publicat ştirea, de altmintrelea falşă, că ministrul de războiŭ i-a cerut demisia, faptul a fost telegrafiat în tot universul şi tot telegrafic i-aŭ venit celebruluĭ practician următoarele propunerĭ de angajament pe viaţă:

Veterinar-şef al unuĭ district din Oceania care este bîntuit de şobolanĭ; doctor de bătăturĭ al spitaluluĭ de pisicĭ minore din Kamciatka; regele Menelik i-a propus funcţiunea de călăŭ în Abysinia, ĭar din partea luĭ Cetivayo, regele Zuluşilor, i-a sosit propunerea splendidă să-l scape de soacră-sa. Turciĭ pe de altă parte îl cheamă să-ĭ dea comandamentul suprem al operaţiunilor contra Armenilor pe carĭ sultanul voĭeşte să-ĭ stîrpească graţie *specificuluĭ*.

Nicoreanu însă stă la îndoială. El repetă versurile regretatuluĭ Creţeanu:

Fie pîĭnea cît de rea
Tot maĭ bine 'n ţara mea,

Şi declară că preferă Romînia ca un cîmp foarte propice şi vast pentru experienţele sale *specifice*.

Perişlizon.

Era bătăuşilor

Partidul liberal a ajuns repede la stadiul cînd paşniciĭ cetăţenĭ sînt trimişĭ să susţină administraţia şi faptele eĭ necorecte. Cetitoriĭ ştiŭ cum bătăuşiĭ poliţaĭuluĭ Cîmpeanu din Tîrgovişte, călăul nedemn al luĭ Tudor David, puşĭ de el, aŭ tras o bătaĭe cetăţeanuluĭ din localitate Simulescu, care a vorbit în ziarul *Epoca* de afacerea Tudor David.

Cînd un guvern recurge la asemnea mijloace ca să împiedice facerea lumineĭ, cînd încep să se repete scenele de la *Epoca*, *L'Indépendance* şi *Romînia*, de acum 10 anĭ de zile, cînd la lovitura de condeiŭ se răspunde cu ciomagul, guvernul acesta trebuĭe declarat pierdut pentru tot-d'a-una.

El, în loc să dea o legitimă satisfacţiune opiniuneĭ publice şi să suspende cel puţin pe Cîmpeanu, lasă din contra ca cetăţeniĭ să fie znopiţĭ în bătaĭe şi să li se închidă gura prin teroare şi acte brutale.

A venit timpul cînd trebuĭe să ne luptăm nu numaĭ cu pana, ci şi cu revolverul şi ne simţim gata să facem şi una şi alta.

Am maĭ trecut prin aceste timpurĭ triste şi am cîştigat convingerea că ele sfîrşesc prin victoria dreptăţeĭ şi pedepsirea vinovaţilor.

Sfinx.

Vederi din ţară

Incărcare de vapoare în portul Brăila

Cerealele sosite cu drumul de fier din interiorul ţăreĭ se depun în diferitele magaziĭ de pe malul Dunăreĭ. Din aceste magaziĭ ele se transportă cu căruţele în sacĭ pînă la cheiŭ şi de acolo hamaliĭ cară sacii în spinare pînă la vaporul care acosteasă cît maĭ aproape de cheiŭ.

Regele Carol la Buda-Pesta

In cercurile politice se comentează foarte mult faptul că regele Carol se duce să viziteze pe împăratul Franz Ioseph la Buda-Pesta.

Toată lumea e de acord că această vizită dă o puternică lovitură mişcăreĭ Romînilor şi este o mare satisfacţie pentru Ungurĭ.

Dacă eĭ aŭ primit o lovitură cu serbările mileniuluĭ, azĭ capătă revanşa prin faptul că Impăratul Wilhelm şi regele Carol merg în Buda-Pesta să facă vizită regeluĭ Ungarieĭ.

Scopul vizitelor

Intrebarea este: care e scopul acestor vizite. Pentru ce împăratul Wilhelm şi regele Carol se duc la Buda-Pesta?

Se pretinde că aceste vizite se fac ca un răspuns la manifestaţiile zgomotoase făcute în Rusia şi Franţa cu ocazia viziteĭ D-luĭ Felix Faure la Petersburg.

Impăratul Germanieĭ voeşte să facă contra manifestaţiĭ, prin carĭ să manifeste solidaritatea şi strînsa unire care există între puterile carĭ formează tripla alianţă.

Manifestaţiile de la Petersburg şi Paris aŭ produs o puternică impresie în Europa şi ar fi putut să aĭbă urmărĭ grave pentru tripla alianţă.

De aceea împăratul Wilhelm a ţinut să dovedească că tripla alianţă nu s'a resimţit de loc de alianţa franco-rusă şi că din potrivă, această alianţă nu a avut alt efect de cît să distrugă toate neînţelegerile dintre statele carĭ formează şi urmează tripla alianţă.

Manifestaţiile

Aşa maĭ întîĭŭ regele Italieĭ s'a dus la Berlin şi acolo a reînoit declaraţiunile solemne că Italia rămîne în alianţă cu Germania şi Austria.

Se vorbise multe în ultimul timp despre o nouă politică a Italieĭ, despre eşirea eĭ din tripla alianţă.

Conflictul romîno-ungar

O altă cauză de slăbiciune a tripleĭ aliaute era conflictul romîno-ungar. De cîţi-va anĭ relaţiile între aceste două popoare eraŭ foarte încordate şi aceasta făcea ca la Petersburg şi Paris să se creadă că, în cazul unuĭ războiŭ, Romînia nu va putea merge alăturĭ cu Ungaria. Se spunea ceva maĭ mult: că Germania sprijineşte mişcarea Romînilor în contra Ungurilor şi că aceştia aŭ început deja să lucreze pentru a se înţelege cu Rusia.

Pentru a da o dezminţire hotărîtoare tutulor acestor zgomote, s'a decis ca atît împăratul Germanieĭ, cît şi regele Carol să facă vizite împăratuluĭ Franz-Iosef la Buda-Pesta, adică să-l viziteze ca Rege al Ungarieĭ.

Conflictul austro-ungar

Şi împăratul Franz-Ioseph, care pînă acum n'a făcut nicĭ o manifestaţie ca rege al Ungarieĭ, apare de astă dată în această calitate, pentru a da o strălucită satisfacţie Ungurilor şi a-ĭ împăca ast-fel pentru toate necazurile ce aŭ suferit în ultimul timp.

Toate aceste manifestaţiĭ sînt un succes pentru Ungurĭ în aceste momente, cînd în Austria se agită chestia federalismuluĭ şi după ce s'a vorbit atîta despre ruperea dualizmuluĭ.

Stratagemă

Maĭ este însă şi o altă părere. S spune că împăratul Franz-Ioseph a organizat aceste vizite la Buda-Pesta pentru ca să-ĭ adoarmă pe Ungurĭ, să-ĭ facă să nu se alarmeze de mişcarea federalistă din Austria şi ast-fel această ideĭe să se poată realiza.

Ideĭa federalistă este salvatoare pentru Austria, căcĭ, odată federalismul admis, Ungaria va trebui să se supue şi ea acesteĭ organizărĭ şi atuncĭ preponderanţa, pe care o are în imperiŭ, va fi sfîrşită.

Concluzie

Orĭ care ar fi scopul acestor vizite la Buda Pesta, un fapt este sigur. Regele Carol, mergînd la Puda-Pesta, dă o lovitură mişcăreĭ romîneştĭ şi o satisfacţie strălucită sugrumătorilor fraţilor noştri de peste munţĭ.

Cum vor plăti maĭ tîrziŭ, şi dacă vor plăti acest succes Unguriĭ, nu se ştie.

Acesta e treaba viitoruluĭ şi multe din socotelile diplomaţilor se încurcă.

Rep.

Spre a protesta în potriva barbariilor a cărora victimă a fost

Sergentul Godeanu

omorît de faĭmosul specific al mediculuĭ Nicoreanu, precum şi spre a înfiera cum se cuvine purtarea poliţaĭuluĭ Cîmpeanu şi a acelora carĭ aŭ pricinuit nenorocirea sărmanuluĭ

Tudor David

ziarele LUMEA NOUĂ şi ADEVERUL, aŭ hotărît să convoace pe concetăţeniĭ Capitaleĭ într'o

MARE

INTRUNIRE PUBLICA

Cetăţeniĭ Capitaleĭ, carĭ în tot-d'a-una aŭ ştiut să se manifesteze pentru cauzele drepte şi carĭ în tot-d'a-una aŭ fost strejariĭ libertăţilor publice, îşĭ vor face şi de astă dată datoria, venind în număr cît maĭ mare.

Intrunirea va avea loc

Duminică 31 August

în sala DACIA la orele 2 p. m.

Vor lua cuvîntul între alţiĭ D-niĭ Vasile G. Morţun, deputatul Romanuluĭ, Ioan Nădejde şi Const. Mille.

Capitala ţăreĭ

De cîte-orĭ s'a făcut apel la poporul Capitaleĭ, de cîte-orĭ i s'aŭ încredinţat luĭ cauze sfinte şi marĭ, el a ştiut să le apere bărbăteşte. Ceea ce s'a întîmplat cu afacerea Cojocaru se va întîmpla şi cu sălbăticiile făptuite cu Tudor David şi nenorocitul sergent Godeanu.

Noĭ ne-am făcut datoria. Am dat strigătul de alarmă. Rămîne ca publicul bucureştean, cetăţeniĭ Capitaleĭ, în mîna cărora depunem azĭ cauza acestor doĭ nefericiţĭ, să facă dreptate, complectă lumină şi să răzbune moartea luĭ Godeanu şi suferinţele victimeĭ poliţaĭuluĭ Cîmpeanu şi a zbirilor militarĭ.

Capitala ţăreĭ va şti să fie la înălţimea eĭ. Tot ce-ĭ cinstit, democrat şi vrăjmaş al sălbăticiilor din armată şi administraţie, trebuĭe să unească glasul cu al nostru şi să protesteze cu energie!

Adevĕrul

Desperarea aurelianiştilor

In lupta încinsă între aurelianiştĭ şi sturdziştĭ pentru acapararea D-luĭ Eug. Stătescu, se pare că aurelianiştiĭ aŭ pierdut bătălia.

Aşa cel puţin se explică enervarea la care a ajuns Drapelul. *In numărul de erĭ el are treĭ articole în această chestie şi primul articol termină cu un atac violent şi ameninţător la adresa D-luĭ Stătescu.*

Se ştie că acum vre-o treĭ zile s'a amestecat în discuţie şi Liberalul. *Acest ziar guvernamental s'a dat drept organ al D-luĭ Eug. Stătescu şi a adăogat că* Drapelul *l-a insultat pe patronul săŭ.*

A doua zi, ca s'o dreagă, Drapelul *a ameninţat pe* Liberalul *cu un articol fulgerător, şi în acelaşĭ timp a proclamat pe D. Stătescu* fruntaş între fruntaşĭ, omul situaţieĭ, *etc.*

Credeaŭ ceĭ de la Drapelul *că ast-fel vor reuşi să zmulgă de la D. Stătescu o dezaprobare a* Liberaluluĭ, *saŭ că cel puţin acesta nu se va maĭ amesteca în cearta aurelianiştilor cu sturdziştiĭ pe favorurile D-luĭ Stătescu.*

Liberalul *n'a tăcut şi se afirmă maĭ departe ca organ al D-luĭ Stătescu şi favorabil D-luĭ Sturdza.*

Inţelege orĭ cine ce lovitură teribilă dă acest ziar, prin atitudinea sa, aurelianiştilor. Apoĭ dacă D. Stătescu, fruntaşul între fruntaşĭ şi omul situaţieĭ *se pronunţă, prin ziarul săŭ, pentru D. Sturdza, toţĭ liberaliĭ înţeleg, după chiar declaraţiile* Drapeluluĭ, *că situaţia tare e a D-luĭ Sturdza şi deci toţĭ vor face gol în jurul* Drapeluluĭ.

Enervaţĭ, aurelianiştiĭ scriŭ, cum am spus în numărul de erĭ, treĭ articole în chestia aceasta.

Iată somaţiunea cu care se termină primul acticol al Drapeluluĭ:

„Bine-voĭască *Liberalul* a declara pe faţă că e organul D-luĭ Stătescu şi că D-sa este acela care a inspirat notiţa apărută în numărul de Sîmbătă.“

Dar să o spună pe faţă şi fără încunjur.

Voim şi noĭ — după cum ne-o spunea chĭar Liberalul *în articolul intitulat „După treĭ lunĭ“, —* **sinceritate** *în* **discuţie** *şi* **curaj** *în* **atacurĭ.**

„Manoperile hipocrite şi nedemne ne revoltă şi ne umplu de dezgust.

„In caz cînd Liberalul *va tăcea, să fie bine înţeles că el a spus un neadevăr cînd a afirmat că am atacat pe D. Stătescu şi că a spus ĭarăşĭ un neadevăr cînd a dat a înţelege că atacurile sale în contra noastră eraŭ inspirate de D. Stătescu.*

„Aşteptăm“.

Această somaţiune în regulă nu se adresează „Liberaluluĭ“, înţelege orĭ-cine, ci D-luĭ Stătescu. Acela care trebuĭe să renunţe la „manoperĭ hipocrite şi nedemne“ este D. Stătescu care, pe de o parte, spune în parcul de la Sinaia fruntaşilor aurelianiştĭ că D. Sturdza e imposibil, ĭar pe de alta lasă pe „Liberalul“ ca, declarîndu-se organ al D-sale să atace pe aurelianiştĭ şi să apere pe D. Sturdza.

Această atitudine în doĭ perĭ a oracoluluĭ colectivist i-a enervat, i-a desperat pe aurelianiştĭ. Şi desperarea lor provine maĭ ales din faptul că c'aŭ grăbit, după atacul Liberaluluĭ, *să facă un articol prin care declaraŭ complectă supunere faţă de D. Stătescu.*

Eĭ, dacă ĭ-a frecat oracolul?

Dacă într'adevăr D. Stătescu a inspirat Liberalul? *O, atuncĭ situaţia aurelianiştilor e compromisă şi ne aşteptăm la o izbucnire violentă şi în contra D-luĭ Stătescu.*

Aurelianiştiĭ se vor mulţumi să poată spune în acel caz, ca Francisc I-iŭ: „tout est perdu fors l'honneur!“

Dar şi onoarea rămîne cam ştirbită în urma articoluluĭ: D. Eugeniŭ Stătescu.

Ianus

Telegraful şi Telegrafiştiĭ

Rezumat.—Greşirea telegramelor.—O întîmplare autentică.

Am arătat în două din numerele precedente ale „*Adevĕruluĭ*“ felul de manifestare al telegrafieĭ, inzistînd asupra efectelor ce ea exercită asupra funcţionarilor, făcînd pe cît a fost posibil să reĭasă greutatea acestuĭ important serviciŭ.

Voĭ trece astă-zĭ maĭ departe.

*

Greşirea telegramelor, greşire care le denaturează înţelesul maĭ mult saŭ maĭ puţin, se datoreşte în deosebite cazurĭ nepriceperei manipulantuluĭ primitor saŭ expeditor, adesea defectuozităţeĭ aparatelor şi cîte odată momentelor de distracţie saŭ de indispoziţie fizică a funcţionaruluĭ.

Am arătat că, în vreme ce curentul electric se scurge constant în aparate, paleta releuluĭ este atrasă de electromagneţĭ în mod regulat şi prin aceasta semnele convenţionale apar desluşite; şi că în caz contrariŭ, aparatul fiind defectuos, orĭ curentul pĭerzînd din intensitate, punctele şi liniile ce constituesc acele semne dispar şi ast-fel se dă naştere la greşirea unuĭa saŭ maĭ multor cuvinte din conţinutul telegramelor,—greşire de care funcţionarul e cu totul nevinovat.

Un exemplu de acest fel.

In telegrafie, litera *n* se exprimă printr'o linie şi un punct (—.), litera *t* printr'o singură linie (—). Dispărînd punctul de la litera *n*, vom avea *t*.

Să presupunem acum că un inspector administrativ însărcinat cu anchetarea unor neregulĭ săvîrşite de vr'un prefect, după constatarea făcută trimite ministeruluĭ următoarea telegramă:

— „Din cercetarea făcută, nicĭ-o vină nu cade în sarcina prefectuluĭ“.

In momentul transmitereĭ acesteĭ telegrame, dispărînd punctul de la litera „n“ din cuvîntul „vină“, telegrama va fi primită cu totul denaturată:

— „Din cercetarea făcută, nicĭ-o „vită“ nu cade în sarcina prefectuluĭ“.

Işĭ poate orĭ-cine închipui ce caraghioasă încurcătură poate rezulta din cauza unor asemenea greşelĭ nevinovate. Greşelĭ de această natură se întîmplă adesea, avînd urmărĭ carĭ de carĭ maĭ caraghioase orĭ maĭ tragice. In ast-fel de cazurĭ, însă, bunul simţ şi inteligenţa funcţionaruluĭ joacă un rol foarte însemnat?

*

Greşelile provenite din distracţie orĭ din indispoziţie fizică a funcţionaruluĭ sînt mult maĭ numeroase.

Dacă în momentul primireĭ, ĭ-a fost creerul străbătut d'un gînd străin şi dacă transmităţorul manipulează legînd literele una de alta; punctele de la ultima literă a unuĭ cuvînt, legate cu linia saŭ punctul din prima literă a cuvîntuluĭ următor, daŭ naştere altor litere denaturînd ast-fel înţelesul cuvîntuluĭ.

Dacă funcţionarul, în decursul îndelungatuluĭ serviciŭ, a obosit, urechea nu maĭ poate deosebi lămurit sunetele şi atuncĭ avem acelaşi rezultat ca şi în cazul precedent; ĭar dacă funcţionarul vegetează în serviciŭ, bolnav de cine ştie ce boală ameţitoare (fapt foarte obişnuit la noĭ) se poate uşor înţelege imposibilitatea de a nu greşi, fiind ştiut că siguranţa primireĭ atîrnă de perfecta dispoziţie fizică a telegrafistuluĭ.

Pentru a lămuri maĭ bine urmările regretabile ce nasc din greşirea telegramelor în acest caz, voĭ cita o întîmplare autentică petrecută acum cîţi-va anĭ într'un oraş din provincie.

*

Personalul oficiuluĭ telegrafic din S. era compus din funcţionarĭ ruginiţĭ în serviciŭ, scîrbiţĭ de monotonia anilor de ciocăneală orĭ, poate, plictisiţĭ şi blazaţĭ de multe nedreptăţĭ înghiţite în decursul vremeĭ, aşteptînd din moment în moment trecerea la pensie ca un punct luminos după care alergĭ şi nu-'l maĭ ajungĭ nicĭ o dată.

In acel timp locuĭa în oraş văduva X, o femee bătrînă şi săracă ce avea un singur fiŭ, funcţionar, unicul sprijin al bătrîneţelor sale.

Soarta nemiloasă orĭ poate schimbarea guvernelor îĭ răpi nenorociteĭ şi acest satisfăcător ajutor; Marinică—aşa se numĭa—fu distituit într'un ceas răŭ.

In nenumărate rîndurĭ cercaseră victimele oamenilor să-şĭ ofere munca în schimbul existenţeĭ, dar Marinică nu putu căpăta nicĭ un serviciŭ. Desperat de nenorocita situaţie în care se aflaŭ, fiul plecă în Capitala ţăreĭ, hotărît ca prin fel de fel de stăruinţe şi rugăminţĭ să'şĭ capete un post după care oftase atîta.

In Bucureştĭ aveaŭ o rudă procopsită şi la gîndul acesta par'că o rază de speranţă cerca să pătrundă în sufletu-ĭ deznădăjduit.

Marinică urcă treptele vagonuluĭ în bine-cuvîntările bătrîneĭ mume care îĭ ură drum bun şi bună reuşită.

—„Să'mĭ scriĭ, maicăĭ maĭ îngînă bă-

trîna lăcrămînd și trenul dispăru gîfîind greoiŭ.

O săptămînă trecuse de la plecarea lui și nicĭ o știre nu sosise să maĭ înveselească inima mameĭ, amărîtă și dornică după fericirea fiuluĭ săŭ.

Fel de fel de gîndurĭ, carĭ de carĭ maĭ triste, o ameţeaŭ.

„L'o fi călcat trenul?“ „I-o fi venit răŭ unde-va?“ „L-o fi omorît cine-va?“ și multe presupunerĭ de acest fel, născute dintr'o inimă simplă, dar iubitoare. In învălmășala gîndurilor carĭ o ameţeaŭ, un văl întunecos îĭ acoperea cîte o dată mintea și atuncĭ nenorocita vegeta zile întregĭ abătută, nevorbind cu nimenĭ.

După zece zile de așteptare ucigătoare știrea-ĭ sosi; era o telegramă. Abia o văzu și par'că un fier ars îĭ străbătu inima. Telegrama era de la ruda lor și 'ĭ anunţa în două cuvinte cea maĭ groaznică știre:

„Marinică murit!“

Işĭ poate închipui cine-va senzaţia uneĭ durerĭ neasămuite, uneĭ durerĭ, care 'ţĭ înebunește creerul, care 'ţĭ distruge într'o clipă un întreg noian de visurĭ, un ideal care ţĭ-a încălzit sufletul atîta vreme; uneĭ durerĭ născute la gîndul eterneĭ despărţirĭ de fiinţa de care te legaseșĭ cu dulcele lanţ al iubireĭ!?

Inebunită, cu ochiĭ din carĭ lucirea inteligenţeĭ pierise, nefericita căzu înlemnită în mijlocul camereĭ. Cîte-va ceasurĭ le trecu într'un somn letargic. Apoĭ se deșteptă.

La reamintirea groazniceĭ știrĭ, fioriĭ nebunieĭ o coprinseră și începu să ţipe.

Veciniĭ rămaseră surprinșĭ auzind nenorocita întîmplare. Băiatul era sănătos, plecase sănătos, și apoĭ conţinutul telegrameĭ așa de laconic n'ascundea el care, poate, vr'o greșeală, căcĭ, anunţarea unor asemenea nenorocirĭ, de obiceiŭ, e maĭ lămurită și însoţită de oare-carĭ circumstanţe.

*

Această idee înrădăcinîndu-se maĭ mult în gîndul lor și, într'un moment de inspiraţie fericită, porniră la telegraf însoţiţĭ de bumăcita mumă, care plîngea de-ţĭ rupea inima.

— „Nu maĭ umblaţĭ de geaba! El a murit, bietul Marinică, iubitul meŭ copil!“

Ajunșĭ la telegraf, după cîte-va explicaţiĭ ce avură cu bătrînul funcţionar, acesta ceru imediat la Bucureștĭ repetirea telegrameĭ.

Urmară cîte va momente chinuitoare.

Apoĭ funcţionarul le înmînă telegrama repetată.

Aceleașĭ două cuvinte conţineaŭ de astă dată cea maĭ ameţitoare fericire:

— „Marinică *numiț*!“

Și cînd te gîndeștĭ, că toate acestea dintr'o simplă greșeala telegrafică!

Flor. I. Beo.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuș cu cititoarele sale).

Către Celesta

De ce nu viĭ? De ce nu viĭ.
M. Eminescu.

Te-aĭ dus, aĭ plecat din Bucureștĭ, aĭ lăsat copaciĭ anemicĭ și prăfuiţĭ aĭ șoseleĭ noastre și odată departe, pe mine m'aĭ dat uităreĭ, dînd dreptate poetuluĭ Bolintineanu, care zicea, mi se pare, în *Sorin*:

Cela care pleacă te uită îndată
Zi-ătoarea-ĭ proastă, dar adevărată.

Și această uitare e nedreaptă, e răutăcioasă faţă de mine.

Pe cînd eram la Sinaia și 'mĭ odihneam nerviĭ sub umbra răcoroasă a brazilor din munte, tu, *Celesto*, voiaĭ să trimeţĭ nouriĭ ca să-și verse mînia lor peste plihtisul meŭ, porunceaĭ soareluĭ ca să-și acopere faţa ca și o cadînă, iar cu vîntul făceaĭ complot ca să-și dezlănţuiască uraganele și să mă gonească din cuibul meŭ de liniște și de răcoare. Și pentru ce făceaĭ, răutăcioaso, toate acestea? Ca să-mĭ aduc aminte de tine, ca și cînd iubirea ta nu-'mĭ este veșnic întipărită în mine?

Și atuncĭ cînd m'am întors eŭ, tu aĭ plecat, departe, departe și în acel moment uităreĭ am fost dat.

Cine știe, s'o fi împlinit profeţia mea! Eraĭ plihtisită, te munceaŭ fioriĭ tinereţeĭ tale, bobocul voia să fie floare și în această răzvrătire a întregeĭ tale făpturĭ, tu te simţeaĭ nefericită, nu știaĭ ce te doare, dar te durea și te plictisea totul și toate. Ţĭ-am dat reţeta: *să iubeștĭ*. Tu m'aĭ luat în nume de răŭ, mĭ-aĭ spus atîtea și atîtea, că nu m'aĭ putut de loc convinge că nu dragostea bate la portiţa vieţeĭ tale. Azĭ se vede că făt-frumosul a sosit, te-a robit cu frumuseţea luĭ virilă, cu mîna luĭ brutală a deschis fereastra oblonită a existenţeĭ tale și ţĭ-a arătat orizonturile nuoĭ, cîmpiile pline de florĭ, îmbălzămate cu mirezme îmbătătoare și ţĭ-a arătat ţie toate acestea, zicîndu-ţĭ, cum probabil Mefisto trebue să fi spus luĭ Faust:

— Voește și toate le veĭ avea!

Te-aĭ încrezut luĭ și ca prin farmec aĭ devenit altă fiinţă; acum eștĭ schimbată, revoluţiunea șĭ-a făcut opera și *Celesta* nu maĭ are nevoie de sfaturile părinteștĭ și dezinteresate ale amicului *Chiţibuș*.

Să te acuz, să fiŭ supărat pe tine? La ce bun și cu ce drept? Imĭ iaŭ și această mică speranţă, mă consolez și de această pierdere și îmĭ zic ca fataliștiĭ turcĭ: *așa aŭ fost să fie!*

Cu toate acestea cu regret mă gîndesc la prietenia noastră, la dragostea noastră spirituală, cu care ne-am iubit, doar numaĭ prin scris, cum ziceaĭ tu. Să închidem dar cartea, ale căreia toate filele nu eraŭ încă scrise și să o păstrăm ca o relicuă sfîntă a unuĭ amor ideal, fără de ceartă și fără de patimă brutală.

Cînd însă vor sosi cazurĭ de restriște, cînd veĭ fi iarășĭ în suferinţă și veĭ vedea că cerul este prea departe ca să-ĭ cerĭ ajutor și oameniĭ prea răĭ ca să se uite la durerile tale, nu uita că departe, departe, un amic necunoscut este gata să-ţĭ întindă mîna, să-ţĭ dea sfaturile luĭ dezinteresate și care se mulţumește cu singura plăcere de a fi făcut un bine uneĭ fiinţe drăguţe și inteligente.

. . . .

...Iar dacă o fi alt-fel, consideră această scrisoare ca nulă și neavenită și vin-o să te pup cuminte pe frunte și să-ţĭ zic: bine aĭ venit, *Celesto*.

Chiţibuș.

Revista cărţilor

Cărţĭ sosite la redacţie:

Despre aflarea distanţelor, de B. Pisone, Bucureștĭ. Tip. Gutenberg. Un vol. in 8 de 26 pag. Această lucrare autorul o destinează pentru concursul Academieĭ pe anul 1897—1898.

Raport general al serviciuluĭ sanitar din judeţul Bacăŭ pe anii 1895 și 1896, de dr. Nicolae Chrisokefali. Un volum in 8 de 56 pag. Tip. *Epoca*, Bucureștĭ.

Analele Eforieĭ spitalelor civile din Bucureștĭ. Vol. III. Fascicola III. Trimestrul Aprile 1897. Un vol. in 8 de 350 paginĭ. Tip. Lăzăreanu, Bucureștĭ.

CRONICA

Cum trebuie să respirăm

Cuvîntul *traĭ* însemnează, în înţelesul animal al săŭ, să știĭ să trăeștĭ cu judecată, după legile cele adevărate ale natureĭ.

Orĭ-ce om instruit și civilizat trebuie să știe aceasta.

Și cu toate acestea ce știm noĭ maĭ puţin de cît cum să trăim?

Am spus într'o cronică trecută că răŭ știm să bem: absorbim repede, dintr'o dată, cantitatea mare de lichid rece care nu poate face de cît răŭ stomaculuĭ. Maĭ curînd saŭ maĭ tîrziŭ ne pomenim cu dilataţiĭ de stomac, dacă nu ni se inflamează plămîniĭ imediat.

Alt lucru cu totul important este respiraţia.

Ceĭ maĭ mulţĭ respiră pe gură. Greșală mare, zice Max de Nansouty. Trebuie să respirăm pe nas.

Aceasta, ca și atîtea alte lucrurĭ, se poate învăţa, dar lucrul trebuie luat de timpuriŭ.

Acum, cînd se apropie iarna cu aerul eĭ rece, ca și vara cînd sîntem în pericol a înghiţi microbĭ, trebuie să respirăm pe nas.

„Nările, a zis doctorul Galtier-Boissière, sînt antioamera plămînilor și le slujește iarna, de calorifer. In loc să înghiţim pe gură aer rece, căpătăm prin nas aer încălzit.

„Nările întortochiate, căptușite cu vase micĭ sanguine, garnisite cu păr, sînt făcute ca să oprească în cale pulberea plină de microbĭ ce se află în aerul ce respirăm“.

Un bucureștean pe zi

D. A. Dobrescu

Pe cînd toţĭ ţipă și fac gargară contra concurenţeĭ străinilor, Dobrescu, fără multă vorbă, a reușit să dovedească prin fapt că și Romînul se pricepe să fie negustor, cinstit și că posedă gustul pe carĭ niĭ contestaŭ uniĭ. Prăvălia luĭ din calea Victorieĭ este locul de întîlnire al elegantelor din Bucureștĭ, pe carĭ tînărul neguţător știe să le farmece cu vorbe și cu strălucirea stofelor sale.

Semne particulare: E chel ca Petrache Carp și umblă pe bicicletă maĭ dihai de cît Pucher.

Por.

De cîte orĭ nu eșim iarna din odăĭ încălzite peste măsură — ceea ce e o mare greșeală—și dăm afară de un ger nebun. Eĭ bine, înghiţind atuncĭ aerul așa de rece, după ce plămînul fusese obicinuit cu temperatura caldă a odăiĭ, se poate prea bine să răcească tare. Nasul îl maĭ ferește.

A ști să respirĭ e dar lucru foarte important. Să învăţăm a respira.

Radu Prelea

Conţinutul tratatuluĭ franco-rus

Ziarele radicale.— Istoricul călătorieĭ luĭ Faure.— Conţinutul tratatuluĭ.

Am arătat la vreme că ziarele radicale și democrate din Franţa, aŭ cerut, imediat după proclamarea alianţeĭ franco-ruse, ca să se publice tratatul în baza căruia s'a făcut proclamarea. Acum maĭ multe ziare străine—nu franceze—anunţă că guvernul rusesc a comunicat cîtor-va puterĭ textul tratatuluĭ franco-rus, înainte ca să se fi proclamat alianţa pe bordul vaporuluĭ Pothuan. Această știre umple de indignare pe toate ziarele franceze radicale și democrate. Acum abia ele insistă ca să se publice neapărat textul tratatuluĭ.

*

Cît privește călătoria luĭ Faure, ziarul *Gaulois* dă știrea că consiliul de miniștriĭ francez, a admis ca D. Faure să meargă în Rusia, abia după ce diplomaţia rusească 'ĭ-a promis luĭ Hanotaux că această vizită va avea ca urmare proclamarea solemnă a alianţeĭ. Tot *Gaulois* maĭ e în poziţiune să anunţe că prima înţelegere între Franţa și Rusia s'a semnat de către Carnot și Alexandru III la 13 August 1891, adică tocmaĭ cu șase anĭ înainte de proclamarea alianţeĭ pe bordul luĭ Pothuan.

*

Noul tratat — așa zic ziarele străine — nu e numaĭ de natură defensivă. Unul dintre paragrafele sale stipulează, că, dacă una dintre puterile contractante ar fi atacată, cea l'altă trebuie să-ĭ sară într'ajutor cu armata eĭ de uscat și de mare. O altă clauză a tratatuluĭ spune, că, nicĭ una dintre puterile contractante nu poate să ducă războĭ fără învoirea celeĭ-l'alte. Clauza aceasta însamnă decĭ că părţile contractante vor fi ţinute să se ajute reciproc și în cazurile de ofensivă — după ce se vor fi înţeles prealabil.

*

Faptul acesta din urmă este de o mare importanţă pentru Francezĭ. El le dă dreptul să spere că la un anume moment, vor putea obţine de la Rusia învoirea de a'șĭ lua revanșa, începînd războiul cu Germania, și în orĭ ce caz le dă siguranţa că, în cazul unuĭ atac din partea acesteia, vor avea ajutorul mareluĭ imperiŭ rusesc.

Gal.

Din Roman

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ“)

O nenorocire

O mare nenorocire s'a întîmplat zilele acestea în satul Cordun, situat la 5 kilometri de orașul Roman. Iată împrejurările în carĭ s'a petrecut această nenorocire:

Pe cîmpul, ce separă orașul Roman de satul Cordun, se face în fie-care an tirul de exerciţiŭ al regimentelor 4 și 8 de artilerie, carĭ sînt situate chiar la marginea orașuluĭ, lîngă gară. La unul din aceste exerciţiĭ, din toate proiectelele trase, un șrapnel nu a făcut explozie cine știe din ce cauză.

*

Se întîmplă că după vre-o 2 zile trece pe acolo un copil al unuĭ ţăran din satul Cordun și găsind șrapnelul pe cîmp, îl ia pentru a-l duce acasă. Aci, arătîndu-l mameĭ sale și celor-l'alţĭ 3 fraţĭ aĭ săĭ, scapă jos proiectilul și tocmaĭ atuncĭ explodează în mijlocul lor.

Panica a fost groaznică; toţĭ ceĭ din casă aŭ fost grav rănițĭ, dar maĭ ales femeia și cu un copil al eĭ. Acest din urmă chiar se crede că nu va scăpa cu viaţă!

Romașcanu

FEL DE FEL

Wilhelm II la Ierusalim.—Am anunţat la vreme că împăratul Germanieĭ, Wilhelm II, are de gînd să meargă în anul viitor la Ierusalim. Un ziar german observă cu privire la această știre: Wilhelm II va fi al doilea împărat german care a vizitat Ierusalimul. Primul împărat german, care a vizitat mormîntul sfînt, a fost Frederic I de Hohenstaufen, care, întreprinzînd o cruciată, a ieșit biruitor în luptele cu păgîniĭ și a fost încoronat ca rege al Ierusalimuluĭ. Cînd coroana imperială germană trecu de la Hohenstaufenĭ la urmașiĭ caseĭ de Habsburg, aceștia din urmă moșteniră și titlul de rege al Ierusalimuluĭ. Impăratul Frantz Iosef este însă singurul principe de Habsburg care a vizitat Ierusalimul.

*

Primul consul. — Imperiul german avea un reprezentant la Ierusalim încă pe vremea luĭ Carol cel mare, care numi un consul în orașul mormîntuluĭ sfînt. Acesta este primul consul de afacerĭ pomenit de istorie. Carol cel mare a avut un ambasador și la curtea suveranuluĭ Ierusalimuluĭ, a califuluĭ Harrun al-Rașid din Bagdad. Acest ambasador era un ovreĭ anume Isac (magister Isaccus), pe care cronicariĭ arabĭ îl numiaŭ Șech Ișek. Acest ambasador a făcut maĭ multe donaţiunĭ pentru scopurĭ sfinte și a clădit în Bagdad o sinagogă, care există încă în ziua de astăzĭ.

*

Do ut des.—De cîte orĭ cititoriĭ n'aŭ dat peste această frază... In timpul din urmă, făcîndu-se o colecţiune a frazelor caracteristice pe carĭ Bismark le întrebuinţa maĭ mult, s'a observat că una dintre cele maĭ favorite fraze ale vechiuluĭ cancelar a fost și este: do ut des. Aceasta indica în imperiul roman un fel de contract încheiat între două persoane, în așa condiţiunĭ, în cît primitorul unuĭ obiect avea datoria de a restitui un anume alt obiect corespunzător. Pilda obicinuită pentru „do ut des“ este „schimbul“. Acesta se privia ca încheiat numaĭ după ce unul dintre contrauctanţĭ îndeplinea condiţiunile. Numaĭ după aceasta cel-l'alt contrauctant putea fi silit pe cale legală să se ţie de angajamentele luate prin contract.

*

Ţarul și statistica.—Făcîndu-se statistica populaţiuneĭ orașuluĭ St. Petersburg, s'a dat fie-căruĭ cap de familie, cîte o cartă de numărătoare, pe care avea să însemne numele și personaliile sale și a lor săĭ. Și ţaruluĭ îĭ s'a transmis o asemenea cartă, pe care Neculaĭ II a scris cu propria sa mînă răspunsurile următoare: „Nume și pronume: Nicolaĭ Romanow; stare: ţarul tuturor Rușilor; care profesie formează ocupaţia principală: stăpînul tuturor ţărilor din imperiul Rusieĭ; care profesie formează ocupaţia secondară: proprietar și agricultor“. Pentru ţarină, ţarul a scris următoarele răspunsurĭ: „ţarină a tuturor Rușilor; stăpînă a tuturor ţărilor im periul rusesc; patroană superioară a tuturor societăţilor pentru ocupaţiunĭ femeeștĭ“.

Lamwda.

PLINGERI

Maĭ mulţĭ cetăţenĭ, carĭ îșĭ aŭ locuinţele pe strada Teilor, ni se plîng printr'o scrisoare că acea stradă nu este udată cu săptămînile, așa că pe căldurile acestea le este imposibil, din cauza multuluĭ praf, ca să'șĭ deschidă spre a'șĭ aerisi odăile. Aceasta, de alt-fel, se întîmplă maĭ cu toate străzile ceva lăturalnice și credem că ceĭ de la primărie ar face bine să ia măsurĭ ca și aceste străzĭ să fie tot așa de bine și de exact udate ca și cele din centru, căcĭ doar și ceĭ carĭ locuesc prin părţile acestea contribuesc la sarcinile comuneĭ.

*

Antreprenorul prăvălieĭ din faţa găreĭ Brăila ni se plînge că în seara de 23 August i s'a spart, pe cînd dormea, un geam de la prăvălie și i s'aŭ furat de către doĭ soldaţĭ 14 kilograme de untdelemn și maĭ multe sticle cu rachiŭ. Zadarnic D. Ţiţeĭ, antreprenorul pomeniteĭ prăvăliĭ, a reclamat celor în drept: pînă în prezent nicĭ o măsură nu s'a luat pentru descoperirea pungașilor și despăgubirea D-sale.

*

Abonaţiĭ la serviciul ridicăreĭ gunoaielor din calea Dudeștĭ ni se plîng contra căruţașuluĭ primărieĭ care nu vine să ridice gunoaiele cu săptămînile. Din această cauză gunoiul se adună din cale afară de mult, cum e, spre pildă, la No. 42 din acea stradă, și apoĭ se și împute, ceea ce face să se exale un miros insuportabil. Și, dacă vre unul dintre abonaţĭ îl întrebă de ce nu vine regulat la două zile ca să ia gunoaiele, căruţașul în cestiune nu găsește alt răspuns de cît că vine cînd îĭ place. Atragem atenţia D-luĭ primar al Capitaleĭ asupra acestuĭ căruţaș, care pe lîngă că nu-șĭ cunoaște datoria, apoĭ maĭ e și obraznic.

Litere-Arte-Știinţe

Ziarul „Neue Freie Presse“ scrie: „Noua dramă a luĭ Marco Brocner *Două lumĭ*, despre al căreia frumos succes am raportat la vreme, a fost primită și la a doua reprezentare cu aplauze furtunoase.“

*

Cursurile luĭ Adam Smith, ţinute în 1763 la universitatea din Glasgow, aŭ fost găsite și date publicităţeĭ. Se știe că marele maestru al economieĭ politice, cu puţine zile înainte de a muri, a dat pradă flăcărilor textul în care avea conceptul prelegerilor sale. Acum s'a găsit caetul unuĭ elev al luĭ Smith, în care sînt trecute amănunţit cursurile acestuia. Cursurile tratează despre subiecte din domeniul jurispondenţeĭ și al economieĭ naţionale.

*

Zilele acestea s'a deschis la Paris congresul orientaliștilor. Congresul a fost prezidat de D. Rambaud, ministrul instrucţiuneĭ publice.

La lucrările congresuluĭ participă reprezentanţĭ aĭ societăţilor savante din: Algeria, Germania, Alsacia-Lorena, Austro-Ungaria, Belgia, Egipet, Statele Unite, Finlanda, Franţa, Marea Britanie, Grecia, Indiile Britanice, Italia, Ţările de Jos, „Romînia“, Rusia și Sviţera.

*

Academia de bele-arte din Paris a instituit un noŭ premiŭ în banĭ numit „Laserre“ și care se va decerna aceluĭ compozitor muzical care va fi produs în cursul anuluĭ o operă remarcabilă, judecată ca atare de ceĭ în drept.

Premiul este de 192 miĭ leĭ.

*

Christiania va avea în curînd un noŭ teatru liric. Seria reprezentaţiilor se va începe cu o nouă operă inedită a compozitoruluĭ Hall, și care poartă titlul „Tezaurul luĭ Waldemar.“ De asemenea se va da și „poema simfonică a aceluiașĭ autor: „Insula morţilor.“

OFICIALE

*) Prin „Monitorul Oficial“ de erĭ, 28 August, se acordă autorizaţia de-a purta insemnele romîneștĭ următoarele persoane:

D-luĭ Carol Göbl, proprietar de institut de arte grafice din Bucureștĭ, ordinul *Steaua Romînieĭ*, în gradul de cavaler;

D-luĭ I. Rasidescu. tipograf în institutul de arte grafice „Carol Göbl“ din Bucureștĭ, ordinul *Coroana Romînieĭ*, în gradul de cavaler.

*) Tot prin „Monitorul Oficial“ de la acea dată se publică decizia ministerială prin care catedra vacantă de matematicĭ de la școala de fiĭ de militarĭ din Craiova se desparte în două:

a) Mecanica, cosmografia, geometria descriptivă, cu epurele și aplicaţiunile respective;

b) Geometria plană și în spaţiŭ, agrimensura, curbe uzuale, cu epurele și aplicaţiunile respective.

Catedra de la litera *b* rămîne în sarcina D-luĭ profesor Gr. Căsănescu, iar pentru catedra de la litera *a* se va ţine concurs la 1 Octombrie anul curent, la orele 9 a. m., în localul cerculuĭ militar din Capitală.

Din Botoșanĭ

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluĭ“)

Ancheta pîineĭ. — Aducerea apeĭ.— Diverse.

Ancheta pîineĭ

In maĭ toate orașele și orășelele din străinătate se fac așa numite „anchete industriale.“ Aceste anchete se fac pentru lucrurile de alimentaţiune, așa ca locuitoriĭ comunelor să nu sufere nicĭ un răŭ din cauza moduluĭ displăcut de fabricarea a acelor alimente. In special administraţia comunală dă o îngrijire deosebită pîineĭ și caută prin toate mijloacele cu putinţă să aducă îmbunătăţirĭ din ce în ce maĭ marĭ pentru ca pîinea să se facă în chipul cel maĭ igienic.

In orașul nostru, ca și în toată Romînia de alt-fel, pîinea se face de o calitate nu numaĭ proastă, dar infectă. Căcĭ ce poate fi maĭ infect de cît pîinea care, pe lîngă o făină proastă, maĭ coprinde și insecte? Și autorităţile comunale și poliţieneștĭ știŭ bine aceasta, căcĭ s'a constatat un caz în care s'a putut vedea pînă la ce grad de infecţiune era făina din care s'a făcut pîinea. Eĭ bine, oare s'a făcut ceva? Nimic, căcĭ de! Domnilor de la primărie saŭ poliţie puţin le pasă; bine că nu se urcă preţul!

Primăria noastră crede că datoria eĭ e numaĭ să împiedice ridicarea preţuluĭ; cît despre rest, n'o privește! Apoĭ D. primar ar trebui să înţeleagă, odată pentru tot-d'a-una, că nu e de ajuns numaĭ aceasta, ci trebuie să cerceteze și modul cum se face pîinea. In adevăr, primăria s'a îngrijit de cuptoare ca să fie după ultimul sistem; dar nu e suficient, ci trebuie ca și făina să fie bună și apa să fie curată.

De aceea credem că ar fi bine ca să se numiască o „comisiune de anchetă“ compusă din oamenĭ competenţĭ și carĭ, anchetînd actuala stare, să arate toate îmbunătăţirile — slava Domnuluĭ, sînt multe!— de carĭ se simte cea maĭ strictă necesitate.

Aducerea apeĭ

Aŭ trecut doĭ anĭ de cînd s'aŭ votat milioane pentru aducerea apeĭ și totușĭ n'avem încă apă. Cauza e intriga între liberaliĭ din localitate, maĭ ales ura D-luĭ Arapu în contra D-luĭ Ullea.

D. Ullea, cînd a venit în capul comuneĭ, imediat a început a lucra pentru aducerea apeĭ din Siret prin Bucecea.

Pentru aceasta răscumpăra terenurĭ și cheltuia miĭ de leĭ ca să facă progres în această chestie. De odată lucrurile se încurcă, căcĭ un fost proprietar, împins de cine știe cine, se opune primărieĭ și cere o sumă de 64 miĭ de leĭ,

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

101

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

I

De 20 de anĭ pierduse speranţa de a-șĭ maĭ regăsi copilul! Iată că de o dată aceasta speranţă îĭ reveni!! Ea ar ruga pe aceștĭ doĭ oamenĭ carĭ posedaŭ secretul despre ceea ce devenise sărmanul abandonat!... Și poate ar sfîrși prin a'l găsi.

Nu făcuse ea totul altă dată, pentru aĭ scăpa de eșafod și din lanţurĭ? Nu revelase ea judecătorilor, pentru a scoate pe ceĭ doĭ mizerabilĭ din închisoare adevărul asupra morţeĭ misterioasse a conteluĭ Orfeoli? era oare greșeala eĭ dacă judecătoriĭ se arătaseră neînduplecaţĭ și din astă cauză Marc Roux și Farigoule ar putea să maĭ aibă vre'o ură asupra eĭ?

— Da, da îĭ voiŭ ruga... și dacă rugăminţile va fi zadarnice, eĭ bine! le voiŭ da tot ce posed, îĭ voiŭ face bogaţĭ, nu voiŭ opri nimic pentru mine, nimic...

Se opri speriată, cuprinsă de un tremur.

O frică se citea în ochiĭ eĭ pierduţĭ..

Ea murmură:

— Ce aș putea să le daŭ, dacă n'am nimic?.. Azĭ e mizerie aci, mizeria înspăimîntătoare... ruina completă..... Mîine, fără îndoială, va fi dezonoarea!!.. Să ĭ fac bogaţĭ!! Vaĭ! cum mă maĭ pot gîndi la aceasta?..

Ea plînse.

Era adevărat, ceĭ doĭ asociaţĭ nu ar fi sensibilĭ de cît în faţa banilor. Numaĭ banul atingea inimile lor de piatră.

Si ea nu maĭ avea banĭ.

Eĭ i-ar pretinde o avere!

Si averea eĭ era împrăștiată în toate părţile de mîna bărbatuluĭ săŭ! Nicĭ o părticică nu-ĭ maĭ rămăsese.

Si nimenĭ, nimenĭ în această strigătoare întristare nu-ĭ venea în ajutor...

— Ah, D-zeule, zicea ea, nuveĭ avea milă de mine? N'am suferit destul? Si nu te veĭ opri de a mă lovi?

Merse să caute puţină bucurie lîngă Gilbert.

Il găsi absorbit și posomorît.

— Mamă, zise el... mîine voiŭ pleca și nicĭ odată nu mă voiŭ maĭ arăta pe aci... Am vorbit cu d-l Thomeret... Am încercat să-l fac a reveni asupra hotărîreĭ sale... El mĭ-a declarat că această hotărîre era irevocabilă...

— Si eŭ nu voesc să te depărtezĭ de aci.

— Mamă, el e stăpîn aci... eŭ, nu sînt nimic nicĭ pentru el nicĭ pentru tine... El are dreptul să mă gonească.. Eŭ nu pot de cît să mă supun...

— Il voiŭ ruga.

— El nu te va asculta.

— Dar eŭ nu voesc înţelegĭ tu? Nu voesc!

— Vaĭ! mamă, zise el.

Si el amestecă lacrimile luĭ cu ale Sabineĭ.

De o dată ea îșĭ șterse ochiĭ.

— Concediul tăŭ nu maĭ are de cît 15 zile pînă la expirare?

— Cinspre-zece zile!

— Vom obţine de la el ca tu să rămîĭ lîngă mine pînă la plecarea ta.. Să nu plecĭ! Așteaptă să-ĭ vorbesc!... Promite-mĭ!... Promite-mĭ!

— Oh! mamă, sărmană mamă!..... zise el.

Spre seară ea văzu pe Thomeret.

— Cincĭ spre-zece zile!... zise ea.. In urmă voiŭ fi separată de el, prin datoria luĭ care-l chiamă la regiment...

Lasă-mi-l încă cincĭ-spre-zece zile.

— Fie, zise el.

Și, această inimă de mamă rănită:

— In fine, aceasta va fi pentru ultima dată.

II

Indată ce ajunseră la Paris, ceĭ doĭ tovarășĭ se puseră în căutarea Aneĭ. De această fată depindea norocul lor fiind că numaĭ ea putea să le descopere secretul atît de preţios, care învăluia întunecimile trecute.

Această căutare nu era tocmaĭ ușoară

Două zecĭ de anĭ trecuseră de cînd Marc Roux părăsise pe sora sa și cît timp fusese depărtat el nu primise de cît foarte puţine știrĭ despre ea.

In primiĭ doĭ saŭ treĭ anĭ ea îĭ scrisese.

Marc Roux, care era foarte puţin expansiv și de loc afectuos, neglijase chiar de a-ĭ răspunde.

Și Ana nu-ĭ maĭ scrise.

Ce se făcuse ea de atuncĭ? Ce meserie exercita ea? Era rămasă în Franţa la Paris? Orĭ se expatriase pentru a merge să-șĭ încerce departe norocul?

Atîtea întrebărĭ, și atîte probleme cu atîtea necunoscute!

Fară a revela luĭ Henri Dupat gravele motive care-ĭ împingea în ancheta lor, ceĭ doĭ asociaţĭ cerură agenţieĭ ca să-ĭ ajute, pe cît va putea ea.

O dată Ana fusese una din amploiatele cele maĭ utile din strada Dragon.

Dar ea încetase aĭ maĭ aduce serviciile sale după condamnarea frateluĭ săŭ.

Din acest timp registrele nu maĭ purtaŭ nicĭ o urmă despre numele săŭ: Ea dispăruse.

Henri Dupat le dădu ideia să se adreseze tutoror biurourilor de plasare din Paris.

Acolo, în unul din aceste biurourĭ, s'ar afla poate numele vecheĭ cameriste a Sabineĭ Orfeoli.

Dar registrele caselor de plasare sînt răŭ ţinute. Căutările fură lungĭ. Totușĭ nu fură fără rezultate. Se constată în fine trecerea sa în registrele uneĭ case din strada Montorgueil.

Aceasta cu zece anĭ în urmă.

Și de la această dată Ana fusese plasată ca servitoare la un amploiat al halelor, numit Pruguiet.

Acest Pruguiet locuia în str. Réaumur, 124.

Farigoule și Marc Roux se prezentară fară oare-care emoţiune în această stradă. Dacă Ana părăsise locul săŭ? Dacă această urmă așa de greŭ aflată le-ar scapa?

Intrebară pe portăreasa caseĭ.

— D l Pruguiet locuește aci.

Portăreasa îĭ privi cu un aier ironic.

— D-l Pruguiet? Așteaptă decĭ!... Mi se pare că cunosc acest nume... Cea ce e sigur, e că nu face parte din locatariĭ meĭ... De acuma... Dar să caut! să vedem! Pruguiet!... Pruguiet!.. Unde am văzut acest nume?

De o dată ea izbucni în rîs.

— Ah! știŭ mĭ-a duc aminte.. Pruuniet e numele unuĭ arbore... fără de gu mĭ-așĭ fi adus aminte nicĭ odată....

Il privi cu un aer cercetător apoĭ:

— Eĭ, dragiĭ meĭ v'aţĭ trezit cam tîrziŭ. Aveţĭ să-ĭ spuneţĭ ceva?

— Da, făcu Marc Roux la întîmplare.

— Foarte important?

— Tot ce poate fi grav.

— Și urgent? zise portăreasa care avea aerul de a se amuza.

— Foarte urgent.

— In acest caz telegrafiaţi-ĭ, căcĭ sînt opt anĭ de cînd Pruguiet a murit!

Farigoule și Marc Roux rămaseră ca trăzniţĭ.

Tot la întîmplare, Marc Roux întrebă.

— Iţĭ aducĭ aminte că Praguiet avea o servitoare care se numea Ana?... Ana Roux.

— Imĭ aduc aminte de ea cu atît maĭ ușor cu cît această Ana Roux după un an de la intrarea eĭ în serviciŭ la Praguiet, devenise femeia sa...

— Femeia sa?

— Da. La biserică și înaintea primaruluĭ, adevărata sa femeie e!

— Și aĭ pierdut din vedere pe D-na Prrguiet?

— Nu de tot.

Ceĭ doĭ oamenĭ tresăriră.

— Bărbatul eĭ îĭ lăsase cîte va economiĭ. Știŭ că ea ţinuse un mic birt lîngă gara de Nord.

Intr'o zi pe cînd mă aflam în gară m'am dus pe la ea pentru aĭ zice bună ziua și pentru a-ĭ cere să-mĭ facă cinste cu ceva.

— Și de atuncĭ?

— De atuncĭ nu am maĭ auzit vorbindu se de ea.

Cînd ceĭ doĭ asociaţĭ părăsiră pe portăreasa, eraŭ veselĭ. Marc Roux îșĭ freca mîinile.

— Sîntem pe urma-ĭ, moșule, repeta el, sîntem pe urma-ĭ!

In strada Dunkerque la adresa indicată de portăreasă birtul fusese transformat în spălătorie de rufe. Portarul era noŭ.

Cel care-l procedase nu stătuse de cît cîte-va lunĭ. Imposibil de a compta pe această sursă de informaţiunĭ. Dar ceĭ doĭ cumetri nu se neliniștеaŭ de atîta.

Eĭ se informară de numele proprietaruluĭ.

Acesta locuia la ultimul etaj al caseĭ.

Se urcară și cerură să-ĭ vorbiască.

(Va urma)

CONFLICT ROMINO-BULGAR

amenințînd-o tot odată în diferite chipuri. In fine, din această daraveră primăria din Botoșanĭ a eșit triumfătoare; totușĭ nu maĭ îndrăznește să conducă lucrările, ci a căutat ca alimentarea orașuluĭ cu apă s'o dea în antrepriză.

Deja s'aŭ făcut treĭ licitațiĭ, dintre carĭ ultima s'a și trimes ministruluĭ de interne spre aprobare, dar a fost contestată pentru viciĭ de formă. Sperăm însă că lucrările pentru aducerea apeĭ se vor grăbi și peste cît-va timp vom avea apă bună de băut.

Diverse

A sosit în orașul nostru D. Bobescu din Craiova cu o parte din trupă spre a da două reprezentațiunĭ. De asememenea aŭ sosit și D-niĭ I. D. Ionescu, șansonetist și Filip, violonist, spre a da 2 concerte.

*

Cu facerea linieĭ ferate pe Jijia, Iașĭ-Dorohoĭ, comerțul din Botoșanĭ a staționat cu totul. D. Arapu știa acesta și, înainte de a primi prefectura, a pus ca condiție facerea linieĭ ferate Botoșanĭ-Trusești, precum și aducerea regimentuluĭ de infanterie.

Eĭ bine, a trecut un an și nu se vede nicĭ o acțiune în acest sens.

D. Arapu are cuvîntul.

*

Procesul lt. M. Carp, acuzat de furt la primirea furajuluĭ și care actualmente se află închis în arestul militar din Iașĭ, a fost fixat să se judece la 10 Septembrie în fața consiliuluĭ de războiŭ din acel oraș.

Pierre

Ediția de dimineață

Reichsrathul austriac

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne*)

Viena, 28 August. — După „Fremdenblat“ convocarea Reichsrathuluĭ s'ar fi fixat pentru 23 Septembrie.

Turburărĭ în Creta

Serviciul telegrafic al „Agențieĭ Romîne“

Canea, 28 August. — Insurgențiĭ din Candia aŭ trecut cordonul trupelor și aŭ furat 500 de oĭ și 60 de vite marĭ de la musulmanĭ. — Aceștĭ din urmă aŭ avut doĭ oamenĭ morțĭ și 4 rănițĭ. — 2 insurgențĭ aŭ fost omorîțĭ.

INFORMAȚIUNI

Conflict romîno-bulgar

După cum am arătat erĭ, o cîntăreață romîncă Olga a fost omorîtă la Sofia.

Această crimă comisă în condițiunĭ absolut analoge, ca și cea cu Ana Szimon, a silit pe guvernul nostru să ordone consulatuluĭ romîn din Sofia, ca să ceară imediata arestare a asasinilor.

In lipsa D-luĭ Ghica-Bragadiru, care se află în concediŭ, primul secretar al consulatuluĭ nostru din Sofia a cerut în mod verbal D-luĭ Stoiloff ca să ordone urmărirea asasinilor. Premierul bulgar a refuzat însă, sub motiv că n'ar fi o crimă, ci că artista Olga s'ar fi sinucis din cauză că ofițerul cu care trăia o părăsise.

*

Primul secretar a relatat telegrafic D-luĭ Sturdza răspunsul D-luĭ Stoiloff, și cum acest răspuns nu era de loc satisfăcător, D-sa a rugat pe agentul diplomatic bulgar să telegrafieze D-luĭ Stoiloff, că guvernul romîn cere dezgroparea corpuluĭ cîntăreței și să se procedeze la o anchetă medicală și judiciară, la care să ia parte atît reprezentantul Romînieĭ la Sofia cît și un medic delegat de guvernul romîn.

*

D. Stoiloff a răspuns din noŭ prin reprezentantul săŭ din Capitală că nu poate accepta propunerea guvernuluĭ romîn.

Acest răspuns a înfuriat într'atîta pe D. Sturdza, că a telegrafiat imediat primuluĭ nostru secretar la Sofia ca să protesteze în modul cel maĭ energic în contra procedeurilor guvernuluĭ bulgar, și a ordonat în același timp D-luĭ Ghica-Bragadiru, consulul nostru general la Sofia, ca să întrerupă congediul și să plece imediat la Sofia unde să continue tratările în această chestiune.

*

Intr'adevăr, D. Ghica-Bragadiru, care se afla de două săptămînĭ în Capitală, în virtutea congediuluĭ de o lună de zile, ce l'a obținut, a întrerupt congediul și a plecat erĭ dimineață cu expresul la Varna, unde va avea o audiență la prințul Ferdinand al Bulgarieĭ, și d'acolo la Sofia pentru a susține cererea guvernuluĭ romîn, ca să se facă o anchetă minuțioasă în această crimă misterioasă și ca ceĭ vinovațĭ să se fie predațĭ justițieĭ.

*

Guvernul austro-ungar a promis tot concursul săŭ guvernuluĭ romîn.

Ministrul Austro-Ungarieĭ la Sofia a, și intervenit pe lîngă D. Stoiloff pentru ca să admită ancheta cerută de Romînia.

E.

D. Meisner a fost numit inspector general al învățămîntuluĭ primar.

Mitropolitul primat, care a sosit erĭ în Capitală, va pleca mîine la Sinaia, pentru a vizita pe prințul Ferdinand, iar d'acolo se va duce la Iașĭ unde va rămînea cîte-va zile.

Specificul luĭ Nicoreanu

Ancheta noastră

Am publicat în două zile consecutive, maĭ multe cazurĭ grave la adresa d-ruluĭ Nicoreanu. Cititoriĭ aŭ putut vedea că acest faimos medic militar, autoruĭ specificuluĭ, are la activul săŭ atîtea fapte criminale, în cît e de neînchipuit cum pînă azĭ a putut să maĭ stea în capul închisoreĭ militare.

Un redactor al nostru a avut azĭ o convorbire cu un medic militar, cunoscut nouă ca un om de treabă și „civil“ la inimă.

Medicul regreta cazul petrecut cu sergentul Godeanu și ne spunea că e destul de trist că el se resfrînge, din prostia și răutatea luĭ Nicoreanu, asupra întreguluĭ corp medico militar.

In ce privește însă pe Nicoreanu medicul ne spunea:

— Omul acesta merită cu drept cuvînt toate acuzațiunile și epitetele carĭ i le aducețĭ.

E perfect adevărat că e un om foarte răŭ, arogant cu toată lumea și cît se poate de înapoiat în știința medicală. El nu știe de cît „specificul“. Aceasta e singura rețetă ce o poate da.

De aceĭa soldațiĭ cînd aud de el fug ca de ciumă.

Șĭ medicul ne-a istorisit cum i s'a întîmplat să vadă soldațĭ carĭ, fiind bolnavĭ de „sifilis“ saŭ „blenoragie“, aŭ fost silițĭ să bea specificul luĭ Nicoreanu.

*

Dar Nicoreanu s'a distins în întrebuințarea acestuĭ ingenios medicament și la arsenalul armateĭ.

Erĭ și azĭ am primit vizita maĭ multor soldațĭ carĭ ne povesteaŭ ce aŭ suferit de pe urma specificuluĭ acestuĭ medic.

— Vaĭ de noĭ, D-le! Să vezĭ D-ta că pute de îțĭ rămîne în nas cu zilele mirosul „limonadeĭ“ D-luĭ Nicoreanu.

Miroase așa a ceapă clocită, nu știm cum. La gust, însă a întrecut totul. Cînd aĭ băut un pahar nu maĭ beĭ al doilea, de ar fi să-țĭ pună pușca în piept și să-țĭ zică:

— Bea, saŭ trag...

E grețos, căcĭ rămîne în gît cu săptămînele greața și așa de amar că e imposibil să-țĭ spelĭ amărăciunea ce ți-a lăsat o în gură, de ar fi să beĭ saŭ să mănîncĭ orĭ ce pe urma luĭ.

Verșĭ pînă nu maĭ poțĭ. Și o gură de apă de ar fi să ieĭ după treĭ zile de vărsăturĭ, și pe aceĭa o daĭ afară.

Ar crede cine-va că vrem să facem din Nicoreanu o celebritate, dar ce să-ĭ facem dacă sîntem nevoițĭ să spunem că și pe timpul cînd se afla medic al sergenților de oraș din Bucureștĭ, Nicoreanu a făcut minunĭ cu specificul săŭ.

Pentru orĭ ce caz de boală Nicoreanu era gata să aplice tratamentul săŭ, așa că bieții gardiștĭ se îngroziseră și, de și omul acesta era plătit, eĭ refuzaŭ să se arate luĭ, numaĭ de frica specificuluĭ.

Un sergent ne istorisea azĭ la poliție cît a suferit din cauza acestuĭ medic. Sergentul spunea că Nicoreanu era foarte mulțumit de lucrul acesta, de oare-ce avea vizite foarte puține și ast-fel lua leafa de geaba, ne avînd la cazarma sergenților nicĭ o ocupație.

Pînă și la seminarul Nifon, Nicoreanu aplica viitorilor preoțĭ soldățeasca sa doctorie și cînd victimele se văitaŭ, Nicoreanu spunea;

— Lasă că e bine, n'aĭ să maĭ facĭ burtă de popă.

Un plăpămar s'a prezentat erĭ la redacție și ne a istorisit că, pe cînd era în armată, n'a putut scăpa de al doilea specific pînă n'a făcut luĭ Nicoreanu o plapomă.

— Am muncit cum am putut, am strîns banĭ de unde am știut și i-am făcut, Domnule, plapomă, căcĭ alt-fel m'ar fi omorît.

Și spre a sfîrși vom publica un caz pe care l-am anchetat la domiciliul tatăluĭ unuĭ nenorocit soldat omorît tot de Nicoreanu.

Acest caz e în totul identic aceluĭa al sergentuluĭ Godeanu.

Soldatul omorît se numește Constantin V. Dumitrescu, e din regimentul 3 călărașĭ și a murit în ziua de 10 Maĭ a. c.

Soldatul Constantin V. Dumitrescu, în etate de 23 anĭ, servea cu schimbul în regimentul 3 călărașĭ. In ziua de 2 Maĭ se reprezintă la schimb în loc să se prezinte în ziua de 1, după cum era rîndul. El fu imediat încarcerat și dat în judecată ca dezertor.

In carceră a fost ținut pînă în ziua de 8 Maĭ, cînd fu judecat și condamnat la 3 lunĭ închisoare.

*

Soldatul Dumitrescu își cere permisie de la căpitanul săŭ să meargă pînă acasă spre a se aproviziona cu primelĭ pentru 3 lunĭ cît va face închisoarea. Iĭ se acordă o oră. După o oră el se reîntoarce la cazarmă și simțindu-se puțin bolnav se prezintă a doua zi de dimineață la spitalul militar, unde vestitul Nicoreanu ordonă să i se dea să bea un pahar cu specific.

Dumitrescu, care suferea de o simplă răceală, după ce luă specificul, fu lovit de vărsăturĭ așa de dese, în cît a fost nevoit să rămînă în spital. Aceasta s'a întîmplat în ziua de 8 Maĭ și în ziua de 10 Maĭ soldatul Dumitrescu muri.

*

Vasile Dumitrescu tatăl, fiind înștiințat de moartea subită a fiuluĭ, săŭ se prezintă la spitalul militar a doua zi spre a-șĭ vedea copilul. Aceasta însă nu i se permise, din cauză că tocmaĭ în acel timp se făcea autopsia cadavruluĭ.

După sfîrșirea autopsieĭ însășĭ medicul Nicoreanu spuse tatăluĭ că fiul săŭ a murit din cauză că era prea iute.

Soldațiĭ de ambulanță de la spitalul militar afirmă însă categoric că soldatul Dumitrescu, care, cum zic dînșiĭ, era cît un munte, a murit numaĭ din cauză că i s'a dat să bea specific.

*

Dacă s'ar controla cu deamănuntul, nu știm zăŭ, cît de mare ar fi numărul soldaților carĭ aŭ intrat în cura asasinuluĭ Nicoreanu și aŭ fost trimeșĭ pe lumea cea l'altă. Și cînd te gîndeștĭ că pentru acest incapabil și asasin stăruĭa D. locotenent colonel Papilian ca să fie avansat la gradul de maĭor...

Gr. F.

Maĭ mulțĭ angrosiștĭ din Capitală, între carĭ și D. Lazarovicĭ, aŭ fost citațĭ erĭ la D. judecător de instrucție Vasiliŭ pentru a da informațiunĭ cu privire la mitrapazlicurile luĭ Șapira.

Am dat zilele trecute știrea că un elev de administrație, anume Gheorghe Leonte, s'a aruncat în lacul din grădina Cișmigiŭ și că a fost scos de păzitoriĭ grădineĭ. D. A. Bianchi ne declară că D-sa a fost acela care l'a scos din lac.

Consiliŭ de miniștriĭ

Erĭ s'a ținut în Capitală un consiliŭ de miniștriĭ la care aŭ luat parte toțĭ miniștriĭ afară de D. Cantacuzino care se află în străinătate.

Intre altele, consiliul de miniștriĭ s'a ocupat și cu chestia alimentăreĭ cu apă a orașuluĭ Galațĭ.

D-niĭ Plesnilă și Zorilă, primarul și prefectul de Galațĭ, carĭ aŭ sosit în acest scop în Capitală, aŭ avut lungĭ convorbirĭ cu miniștriĭ, dîndu-le toate explicațiunile necesare în chestiunea alimentăreĭ aceluĭ oraș.

*

D. Stolojan a adus în discuțiune și chestia numireĭ prefectuluĭ de Dîmbovița, dar D. Sturdza a inzistat ca această chestiune să fie aminată pînă la întoarcerea D-luĭ Gogu Cantacuzino.

*

Consiliul de miniștriĭ a discutat și afacerea de la Odobeștĭ care, după cum se știe, provocase o mică neînțelegere între D-niĭ Ferichide și Djuvara.

Toțĭ miniștriĭ aŭ fost de acord că magistrații din Focșanĭ aŭ avut o purtare incorectă și că cererea D-luĭ Săveanu trebue satisfăcută. Singur D. Djuvara a susținut pe magistrațĭ; văzînd însă că este combătut de toțĭ colegiĭ D-sale, a promis în urmă că va căuta un mijloc pentru a aplana chestia în favoarea administrațieĭ din Putna.

*

In chestia macedoneană nu s'a vorbit nimic, de oare-ce D. Sturdza a promis că, în viitorul consiliŭ de miniștriĭ va anunța rezultatul ultimelor demersurĭ făcute la Constantinopol cu privire la mitropolitul Antim.

Rep.

D. M. Vlădescu, președintele „ligeĭ culturale“ a sosit în Capitală. D-sa va sta acĭ cîte-va zile și Duminică se va întruni comitetul „ligeĭ“ pentru a discuta maĭ multe chestiunĭ curente.

Prințesa Maria, însoțită de maĭ multă lume de la curte, a făcut erĭ o excursiune la Curtea de Argeș.

Raportul d-ruluĭ Leyden

D. dr. Leyden, care se află de cîte-va zile în Romînia, a trimes regeluĭ un amănunțit raport asupra stăreĭ prințuluĭ Ferdinand.

In acest raport d-rul Leyden declară că boala, de care a suferit prințul Ferdinand, n'a lăsat absolut nicĭ o urmă.

Prințul este azĭ complect vindecat și nicĭ unul din organele interne nu a rămas atins din cauza tifosuluĭ. Plămînul, stomacul și rinichiĭ sînt sănătoșĭ.

*

Prințul este încă foarte slab și starea aceasta de slăbiciune se va schimba cu încetul.

De aceea eminentul dr. este de părere că prințul Ferdinand trebue să petreacă ĭarna în o climă maĭ caldă.

*

D. profesor dr. Leyden se află de ĭerĭ dimineață în Capitală. D-sa a venit din Sinaĭa pentru un consult la care a fost chĭemat.

Erĭ D-sa a vizitat spitalele și monumentele noastre istorice.

D-rul Leyden va aștepta în Capitală sosirea D-luĭ d-r Buicliu, pentru ca împreună cu D-sa și cu D. dr. Cantacuzino să ție un consult cu privire la plecarea prințuluĭ moștenitor în străinătate.

*

D. dr. Cantacuzino a și sosit asează în Capitală și, împreună cu d-rul Leyden, a fost la D. D. Sturdza pentru a discuta și cu D-sa această cestiune delicată.

D. dr. Leyden s'a exprimat față de un medic din Capitală că prințul Ferdinand, cu toate că este pe calea însănătoșireĭ, este încă foarte slab și că cea maĭ mică răceală ar putea provoca o nouă criză pulmonară. De aceea renumitul profesor german, recomandă cea maĭ mare grijă pentru alegerea loculuĭ unde va pleca prințul Ferdinand pentru a'șĭ petrece ĭarna.

*

D-rul Leyden crede că în Italia clima nu este destul de favorabilă stăreĭ prințuluĭ și că cel maĭ nemerit loc ar fi insula engleză Vight.

Prințesa Maria cît și regele ar fi de aceĭașĭ opinie ca și d-rul Leyden, și aceasta cu atît maĭ mult cu cît și mediciĭ curțeĭ regale din Londra aŭ recomandat prin scrisoare, prințeseĭ Maria, insula Vight și Malta ca cele maĭ favorabile localitățĭ stăreĭ prințuluĭ Ferdinand.

M.

Erĭ s'a ținut un consiliu de miniștriĭ sub președinția D-luĭ Dim. Sturdza.

In acest consiliŭ s'aŭ discutat măsurile propuse de D. I. Nenițescu, prefect de Tulcea, pentru stăvilirea agitațiunilor bulgăreștĭ.

S'a decis, între altele, înființarea maĭ multor școlĭ primare și a uneĭ școlĭ secondare de fete.

A se citi în pagina VI-a foița „Copiĭ părăsițĭ“.

Conferințele institutorilor din Capitală

— Ședința de la 22 August —

Ședința se deschide la ora 8 a. m. sub presidenția D-luĭ revizor școlar Ilarian Veleulescu, azistat de D-niĭ secretarĭ, D. I. Pomponiŭ, Teodoru și Florescu. Subiectul de tratat este: „Acordul predicatuluĭ cu subiectul.“ Cea d'întîiŭ înscrisă a vorbi e D-na Barcan.

D-sa, înainte de a intra în subiect, face cîte-va reflexiunĭ generale asupra roluluĭ limbeĭ. Venind la subiect, zice că în toate limbile acordul predicatuluĭ cu subiectul e o cestiune destul de importantă. In toate cele-l'alte obiecte, ca aritmetica, geometria, etc., avem mijloace intuitive cu carĭ putem face pe copiĭ să priceapă. La gramatică n'avem de cît exemple numeroase.

Prin întrebărĭ face pe copiĭ să dea răspunsurĭ în carĭ verbul predicat să concorde cu subiectul. Exemplele de la singular le dă și la plural. Inzistă mult asupra analizeĭ etimologice și în urmă definește acordul că este potrivirea de persoană și număr între subiect și predicat.

Intr'altă lecție va da exemple ca copiiĭ singurĭ să facă acordul. Va face exercițiĭ și orale și scrise. Exemplele vor fi propozițiunĭ atît simple, dezvoltate cît și contrare, spre a putea copiiĭ face bine acordul între diferitele părțĭ. Cînd subiectele sînt 2 pronume de pers. I și II, cel de persoana I dă acordul. Asemenea cînd avem subiecte de persoana II și III, acordul îl face pronumele de persoana II.

*

D-ra Dușescu anunță maĭ întîiŭ cîte-va principiĭ după carĭ se conduce. In predarea limbeĭ se urmăresc 2 scopurĭ: I) a face pe copil să cugete și II) să se exprime clar. Pentru a'l face să cugete, ĭa diferite exemple. Pentru a se exprima corect și a avea cît se poate de mulțĭ termenĭ, exemplul îl va avea în dascăl. Exprimarea sa corectă valorează cît miĭ de regulĭ. Și cît de mult se oglindește dascălul în elevĭ e faptul că cele maĭ micĭ ticurĭ ale acestuĭa trec din generație în generație.

Studiul gramaticeĭ trebue grupat în sfere concentrice și dascăliĭ să înceapă cu un tot elementar. Intrînd în subiect, zice, că nu limba se învață din gramatică, ci gramatica din limbă. Dacă s'ar da I-iŭ regulă, copiiĭ ar parvenĭ greŭ a pricepe. D-sa arată modul de predare al limbeĭ în cl. I-a și II-a. La început uzul va conduce pe copiĭ în a se exprima clar, nu regula. In clasa III-a face observațiĭ în privința genuluĭ, număruluĭ, etc. Ast-fel pregătește materialul pentru clădirea mareĭ sfere: acordul sub. cu pred. Nu va face o singură lecție. In predare, se servă de treptele formale, admise de majoritatea institutorilor.

Arată acordul predicatuluĭ cu subiectul: cînd e verb, cînd substantiv, și cînd adjectiv. Aduce exemple bine alese. Asemenea aduce exemple și în prop. contrase și dezvoltate. Singura dificultate de acord o găsește, cînd subiectul propozițieĭ e subînțeles saŭ cînd avem un verb impersonal.

*

D-l G. Teodosiu zice că partea metodică a fost atinsă de D-nele antevorbitoare. D-sa va căuta să complecteze din toate: și ca metodă și ca fond și ca observațiĭ.

Unul din principiile de care trebuĭe să se servească dascăliĭ e ca expresiunile copiluluĭ să fie cît se poate de clare, și să nu fie banale. Trebuĭe să se aleagă propozițiunĭ cu expresiĭ frumoase din autorĭ și din viul graiŭ. Să se caute ca aceste propozițiunĭ să le dea copilul, numaĭ ast-fel putînd a'șĭ forma graiul.

A trecut timpul, zice cu drept cuvînt D-sa, cînd dascălul era totul. Regulele să fie trase de elev, singur, sub conducerea inteligentă a dascăluluĭ, din exemple practice.

Acordul predicatuluĭ cu subiectul, ca și toțĭ ceĭ-l'alțĭ Domnĭ vorbitorĭ, îl află din propozițiunĭ. Părțile secundare le face ca să capete maĭ lesne noțiunile.

Găsește, că se înșală ceĭ ce cred că definițiunile să fie lungĭ și complecte. Ceea ce trebue să preocupe pe dascălĭ e partea aplicativă, nu și regulele, carĭ nu sînt de cît niște mijloace. Trece în urmă asupra uneĭ lecțiĭ relativ la complimentul drept.

*

Mateĭ Rădulescu, în chestie contradictorie, zice că D-l Teodosiu, cu drept cuvînt, a spus să nu se dea propozițiunĭ banale. Dar se miră că tocmaĭ D-sa a căzut în acest păcat. Citează exemple produse de D-l Teodosiu.

Cu privire la exemple, ca ele să fie date de elevĭ, nu din cărțĭ, se înscrie contra. La Lausanne, unde D-sa a făcut studiĭ, exemplele eraŭ scrise deja maĭ d'înainte grafic atît pentru cîștigarea timpuluĭ, cît și pentru faptul, că nu tot d'auna copiiĭ pot da exemplele ce se doresc. Se rezumă însă: exemplele trebuesc luate și din cărțĭ și de la elevĭ, cînd eĭ sînt deja înaintațĭ.

Ședința se ridică la ora 12, anunțînduse cea viitoare, pentru 23 August. La ordinea zileĭ: „Dobînzĭ și asociațiĭ“. Inscrișĭ a vorbi: Niculescu—Băneasa și Georgescu Carpen.

Rip.

Aflăm din sorginte absolut sigură că D. Djuvara a dat ordin redacțieĭ „Liberaluluĭ“, ca să nu maĭ îndrepte **nicĭ un atac împotriva aurelianiștilor.**

Ordinul D-luĭ Djuvara nu este de cît ecoul unuĭ ordin venit de la D. Eugeniu Stătescu.

Dintr'o sorginte specială aflăm că regele Carol nu va participa la manevrele de la Totis. Cauza acesteĭ ne-

---

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 145 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

IV. Poliția viitoruluĭ

II

Noaptea unuĭ șef al Siguranțeĭ

La Siguranță acest lucru nu se face prin chinurĭ, ci prin vorbe.

E ca și cum aĭ scoate o măsea fără durere.

Adevărul e că succesele ne resplătesc ades de munca noastră.

De obiceĭ lăsăm unul saŭ maĭ mulțĭ agențĭ carĭ să întrebe pe prevenițĭ.

Să luăm un exemplu foarte simplu.

Un tîlhar vinovat că a jefuit e arestat noaptea pe stradă de un agent în urma uneĭ denunțărĭ.

Il aduce la post.

Acolo așteptă pe comisar care doarme.

De altă parte agențiĭ de stradă nu se maĭ ocupă de cel arestat.

Lor puțin le pasă de escrocĭ or hoțĭ or bețivĭ.

Numaĭ brigadierul care se uită în carte știe bine cuvîntul închidereĭ.

El nu întreabă nimic pe prizonier.

Nu e treaba luĭ.

Dimineața se face un mic pachet cu lucrurile aflate în buzunarul celuĭ prins.

Il duce cu ele la comisar.

Acolo așteaptă la un loc cu o mulțime de femeĭ carĭ vin să reclame fel de fel de lucrurĭ.

I se ia interogatorul.

Prizonierul tăgăduiește tot-d'auna la început.

Il trimite la depoŭ unde e pus la dizpoziția parchetuluĭ.

Un judecător îl întreabă.

El tăgăduiește mereŭ.

Atuncĭ începe instrucția.

Se confruntă banditul cu maĭ mulțĭ complicĭ de aĭ săĭ, martoriĭ îl recunosc și se vede limpede că tîlharul arestat într'o seară pe stradă e capul uneĭ bande care a săvîrșit o mulțime de tîlhăriĭ, de atacurĭ nocturne de asasinate, asa i-uate chiar une orĭ.

Din nenorocire nu aŭ contra luĭ de cît numaĭ probabilitățĭ.

Nicĭ o dovadă sigură.

Cum să'l condamne jurațiĭ?

E vădit că interesul societățeĭ e să ajungă a afla adevărul.

Timp de săptămînĭ judecătorul ia interogatoriu complicilor carĭ de frica luĭ nu scapă nicĭ o vorbă compromițătoare.

El îșĭ bate joc.

Zice că îĭ place la închisoare, că'ĭ curat, că doarme bine că și de o face o călătorie în coloniĭ nu îĭ pare răŭ, să se maĭ plimbe în socoteala statuluĭ.

Judecătdrul știe că e vinovat și că numaĭ mărturisirea luĭ ar stabili vina, dar nu știe cum să'l maĭ facă să mărturisească.

Atuncĭ cheamă pe șeful siguranțeĭ.

Iĭ zice:

— Ia vezĭ, nu'l poțĭ face să mărturisească. Să vorbească vre un agent de al D-tale cu el să vadă n'o apuca ceva. Eŭ nu maĭ pot face nimic.

Il aduc la Siguranță.

Acĭ îĭ se dă o masă bună de tot nu ca la Mazas.

Agentul se așează lîngă el.

Vorbesc amîndoĭ cu coatele pe masă.

Pe la sfîrșituĭ meseĭ vine vremea confidențelor.

In fața judecătoruluĭ orĭ chiar a șefuluĭ Siguranțeĭ prevenițiĭ sînt sfioșĭ.

Cu un agent care vorbește cu eĭ care îĭ tutuește se familiarisează repede.

Dibăcia agentuluĭ constă a se arăta preten cu el și a nu se indigna de fapta luĭ.

Agentul trebuie să înceapă arătînd un mare dispreț pentru morală.

— Ia ascultă zice el, de ce nu spuĭ tu adevărul? Tu aĭ făcut știe toată lumea. Ce dracu, doar n'o să morĭ! Spune curat că facĭ maĭ bine, dobîndeștĭ circumstanțe atenuante.

De odată ticălosul e coprins de o trebuință de a mărturisi.

Puțin îĭ pasă că omul acela e agent.

Știe dar nu se gîndește la asta

Prea de mult ține taĭna în el.

Și spune.

Intr'o zi am văzut un asasin adus astfel să mărturisească.

Mărturisirea era să'l ducă la ghilotină.

Totușĭ spuse tot.

Apoĭ zise agentuluĭ:

Dacă 'mĭ vreĭ capul, ia'l ți'l daŭ

Se va vedea în istoria bandeĭ Pautin, în care m'am amestecat eŭ însumĭ, că mărturisirea e tot-d'a-una dobîndita mulțumită unuĭ bun sentiment rămas în inima banditului și nu e de cît rezultatul unuĭ fel de exaltare morală, care coprinde pe toțĭ ceĭ carĭ aŭ fost mult timp închișĭ.

Se aflaŭ acolo cîte 17 ceĭ din bandă.

Vorbeaŭ cu agențiĭ.

Nu vreaŭ berea ce le dădusem.

Pînă atuncĭ agențiĭ nu aflaseră nimic.

Făcuseră maĭ bine de o sută de jafurĭ și nu aveam dovezĭ absolute de cît pentru șase saŭ șapte.

Atuncĭ luaĭ la o parte pe șeful bandeĭ.

Era un băĭat de o energie rară, anume Fumigo.

El avea o slăbiciune pe care o descoperisem și de care aveam să mă folosesc.

Ișĭ ĭubea cu o ĭubire nebună, de bandit, amanta, o fată publică care nu era frumoasă dar care îl ĭubea și ea mult.

Această ființă avusese un devotament orb pentru el. Era o bĭată nenorocită născută din vre-o femee publică cu vre-un tîlhar.

Crescuse ca o cĭupercă otrăvită pe trotuare, întîĭ vînzînd buchete de florĭ, apoĭ vînzîndu-se singură.

Fumigo era „omul“ eĭ și ea era mîndră de el, care sperĭase toate mahalalele, nu-ĭ era frică de douăzecĭ de cuțite și pe care toțĭ tîlhariĭ îl primeaŭ cu bucurie drept șef.

Și dragostea lor era un amestec de bestialitate și de ĭubire mare care mă interesă.

Ce vină avea ea?

Nu cred să fi fost mare.

De sigur primise de la amantul eĭ bijuteriĭ furate, știind bine că eraŭ furate.

Apoĭ îl ascunsese cînd îl căutase poliția.

Toate acestea însă constituĭaŭ o răspundere mărginită, la o ființă pe care nimenĭ n'o învățase ce e bine și ce răŭ.

Putea prea bine fi liberată.

Durerea luĭ Fumigo era că 'șĭ știa amanta în închisoare.

Era zdruncinat de lacrimele eĭ de cîte orĭ avea cîte o confruntare cu dînsa.

Cînd sosi la Siguranță chemaĭ pe Fumigo și pe amanta luĭ.

Imĭ venise o inspirație.

Iĭ zic luĭ Fumigo:

— Eŭ sînt de părere, că amanta d-tale a lucrat sub înrîurirea d-tale și că faptul că a primit cîte-va bijuteriĭ furate nu o împiedică de a merita indulgența noastră. Am hotărît să o pun îndată în libertate.

— Lasă, d-le Goron, răspunse el zîmbind urît, că doar nu sînt copil să mă prinzĭ cu asemenea vorbe. La ce'mĭ maĭ îmĭ spuĭ lucrurĭ neadevărate? știŭ eŭ că ținețĭ acĭ pe femeĭ pentru că știțĭ că avem inimĭ și că suferim din pricina asta. Văd eŭ ce vreĭ d-ta: să mă înduĭoșezĭ ca să mă facĭ să mărturisesc despre mine și despre ceĭ l'alțĭ.

(Va urma)

participări nu se cunoaşte cu siguranţă, se crede însă că ea ar fi urmarea temereĭ exprimate de guvernul maghiar că Ungurii s'ar putea să pregătească o manifestaţie ostilă regelui Romîniei.

Tot pentru acest motiv se crede că regele va renunţa să meargă şi la Buda-Pesta.

Aurelianiştiĭ contra sturdziştilor

Sîntem în poziţiune de a anunţa în mod pozitiv că tratările dintre aurelianiştĭ şi sturdziştĭ, ce se urmează de cîte-va zile la Sinaia, aŭ căzut cu totul.

Ziarul „Drapelul“, care în ultimul timp încetase cu atacurile împotriva guvernuluĭ sturdzist, — îşĭ va reîncepe acum campania cu maĭ multă energie.

Tratările nu se maĭ urmează acum de cît între aurelianiştĭ şi D. Eugeniu Stătescu.

Noile numirĭ în învăţămîntul secundar de fete

Am dat erĭ tabloul de noile numirĭ făcute, pe ziua de 1 Septembrie 1897, în învăţămîntul secundar de băeţĭ; astăzĭ dăm pe acel al celor din învăţămîntul secundar de fete. Iată acest tabloŭ:

La divizionarele claselor I şi II ale externatuluĭ secundar No. 2 din Bucureştĭ: D-na Angela A. Stavri se menţine ca profesoară provizorie de istorie şi suplinitoare de limba franceză în cl. I; D-ra Nicolina Ionescu, idem ca maiestră de lucru; D-na Maria C. Davidescu se transferă la catedra de matematicĭ; D-ra Virginia Pilat, id. de limba romînă; D-ra Paulina Cioflan se menţine ca profesoară suplinitoare de limba germană; D-ra Maria Vlangar se transferă ca suplinitoare la catedra de ştiinţele fisico-naturale; D-na Eleonora Ivaşcu, id. de geografie; D-ra Olga Marinescu se menţine ca profesoară suplinitoare de religie; D-ra Maria Cociu se menţine la catedra de desen, şi D-ra M. Ghirgiu la aceea de muzică vocală. La şcoala profesională No. 1 din Bucureştĭ: D-ra Paulina Călinescu se transferă la catedra de aritmetică şi comptabilitate. La externatul secundar din Focşanĭ: D-ra Maria Prodrom se numeşte profesoară supl. de filozofie şi pedagogie. La externatul secundar din Bîrlad: D-ra C. Zătreanu se numeşte profesoară suplinitoare la catedra de de limba romînă; D-ra Ecaterina Luca, id. de filozofie şi pedagogie. La şcoala profesională „Madona Dudu“ din Craiova: D-ra Eugenia Economu se numeşte profesoară suplinitoare de limba franceză; D-ra Lucreţia Panaitescu, id. de limba germană. La şcoala profesională din Galaţĭ: D-ra Aurelia Paraschivescu se numeşte suplinitoare la catedra de limba germană; D-ra Olga C. Petrescu, id. de aritmetică. La şcoala profesională din Bacăŭ: D-ra Elvira Savinescu se numeşte profesoară suplinitoare la catedra de limba germană. La şcoala profesională din Buzăŭ: D-ra Lucreţia Festila se numeşte profesoară suplinitoare de limba romînă. La şcoala profesională din Roman: D-ra Alexandrina Leonida se numeşte profesoară suplinitoare la catedra de limba franceză. La şcoala profesională din T.-Severin: D-ra Maria Catzaiti se numeşte maestră suplinitoare de desemn şi caligrafie. La şcoala profesională din Caracal: D-rele Constanţa Mîndreanu şi Zoe Polichron se numesc profesoare suplinitoare la catedra de aritmetică şi comptabilitate. La şcoala profesională din Constanţa (înfiinţată prin noul budget): D-na Valentina Cr. Georgescu se numeşte profesoară suplinitoare de aritmetică, caligrafie şi religie, avînd şi direcţia şcoaleĭ; D-ra Lucreţia Moteanu, id. de limba romînă, germană şi franceză; D-ra Maria Nicolescu se transferă ca maestră suplinitoare de lenjerie; D-ra Irena N. Papadopol, idem de croitorie. La şcoala profesională din Giurgiu (înfiinţată prin noul budget): D-na E. Damianovicĭ se numeşte ca maestră de lenjerie şi directoare; D-ra Sabina Eliade, id., profesoară suplinitoare de aritmetică; D-na Zoe Droc, id., de limba romînă, franceză şi germană; D-ra Ecaterina I. Ionescu, id., maestră de croitorie. La şcoala profesională din Roman: D-ra Maria Mihalopolu se numeşte ajutoare suplinitoare a maestreĭ de croitorie.

Pacea şi indemnizarea

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Garanţia indemnităţeĭ. — Propunerea Salisbury

Atena, 28 August.— Veniturile oferite pentru serviciul împrumutuluĭ pentru indemnitatea de rezbel sînt: impozitul asupra slafidelor, taxele speciale percepute în porturile insulelor Ionice, impozitul fonciar asupra smochinelor, taxele de ancorare, veniturile asupra timbrelor poşteĭ şi cărţilor poştale, veniturile vămilor minelor din Laurium, adică în total 10.240.000 drachme.

Guvernul a decis să trimeată la vetrele lor rezerviştiĭ anilor 1886 şi 1888.

*

Atena, 28 August. — Tesalieniĭ refugiaţĭ protestează în contra oricăreĭ ideĭ de a se întoarce la vetrele lor, înainte de evacuarea Tesalieĭ de Turcĭ.

Lord Salisbury a propus, ca, evacuarea Tesalieĭ să înceapă îndată după ce Camera elenă va fi aprobat lista veniturilor afectate serviciuluĭ împrumutuluĭ indemnităţiĭ de rezbel. — Germania, pare că, primeşte această propunere.

Ediţia de seara

Turburările din Creta

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Canea, 28 August.—Insurgenţiĭ din Candia aŭ omorît un musulman şi aŭ rănit pe un altu care venise să ia un cadavru.

Cîţĭ-va soldaţĭ otomanĭ bolnavĭ, carĭ trebuiaŭ să meargă la Smirna, aŭ întîrziat vaporul şi s'aŭ întors la Canea. Comandantul internaţional a postat pe cheiŭ o companie de marinarĭ pentru a împedica debarcarea lor. Incidentul a fost repede aplanat.

Grecia primeşte controlul

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Atena, 28 August.—Presa consideră controlul financiar ca adoptat în mod definitiv. Camera va fi convocată, înainte de semnarea preliminărilor de pace, pentru a aproba lista veniturilor oferite ca garanţie serviciuluĭ împrumutuluĭ de indemnitate.

Cholera

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne“)

Petersburg, 28 August. — In urma apariţieĭ cholereĭ la Bombay, departamentul sanitar învită autorităţile carantineĭor să dea toată atenţia cazurilor de boale intestinale ce se produc pe bordul corăbiilor venind din India.

Umberto în Germania

(Serviciul teleg. al „Agenţieĭ Romîne“)

Homburg, 28 August. — Impărăteasa, regele şi regina Italieĭ, precum şi regele Saxeĭ aŭ azistat la manevrele de azĭ. Impăratul luase comanda diviziuneĭ de cavalerie bavareză. Manevrele s'aŭ terminat prin retragerea armateĭ de vest. Cavaleria bavareză a înaintat în contra flanculuĭ drept al armateĭ prusiene.

Seara s'a dat un prînz la Friedrichshof la împărăteasa Frederic. Printre comesenĭ eraŭ: regele şi regina Italieĭ, prinţul de Hohenlohe şi D-nul de Bülow.

Scufundarea unuĭ vapor

(Serviciul teleg. al „Agenţieĭ Romîne“)

Constantinopol, 28 August. — Un vapor mic austriac, venind din Dalmaţia, s'a scufundat în urma uneĭ ciocnirĭ cu o corabie englezească. Echipagiul de 22 de oamenĭ a fost scăpat de staţionarele din port.

Turcia şi Rusia

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Londra, 28 August.—Se anunţă din Constantinopol ziaruluĭ *Standard* că, neliniştit de marea activitate ce pune Rusia în construirea drumurilor de fer din Asia centrală, sultanul ar fi dat o iradea ordonînd terminarea cît se poate maĭ repede a drumuluĭ de fer din Anatolia pînă la Sivas şi Ersugiam.

Ultime informaţiunĭ

Banca generală romînă

„Monitorul Oficial“ cu data de 29 August publică actul constitutiv şi statul bănceĭ generale romîne.

Societatea s'a constituit cu un capital de zece milioane leĭ, care va putea fi sporit prin una saŭ maĭ multe emisiunĭ pînă la suma de 20 milioane.

*

Cele zece milioane aŭ fost semnate de următoarele case şi persoane: P. S. Aurelian, leĭ 50.000; Al. Băicoianu, leĭ 50.000; S. Bleichröder, leĭ 2.785.000; E. Costinescu, leĭ 100.000; Disconto-Gesellchaft, leĭ 3.715.000; Fraţiĭ A. H. Elias, leĭ 2.450.000; G. C. Filipescu, leĭ 100.000; Menelas Ghermani, leĭ 500.000; V. Lascar, leĭ 50.000; Al. Marghiloman, leĭ 100.000; Eugeniu Stătescu, leĭ 100.000; Total: 10.000.000.

Societatea are de scop a face pentru ea însăşĭ saŭ pe comptul terţelor persoane toate operaţiunile financiare şi de bancă, carĭ coprind şi operaţiunile de depozit şi report, precum şi operaţiunile de comision şi de avansurĭ asupra mărfurilor.

Cumpărarea de mărfurĭ, acţiunĭ şi rente, pe comptul propriŭ al societăţeĭ, precum şi luarea de angajamente comerciale de orĭ-ce natură, al căror termen ar trece peste 9 lunĭ de la data cumpărăreĭ saŭ luăreĭ angajamentuluĭ, nu se va putea face de cît cu aprobarea consiliuluĭ de administraţiune, dată în urma uneĭ deliberărĭ speciale. Totuşĭ banca nu va putea să angajeze maĭ mult de 30 la sută din capitalul săŭ vărsat în cumpărărĭ, pe comptul săŭ propriŭ, de valorĭ şi titlurĭ de orĭ-ce natură, precum şi în participărĭ la sindicate saŭ întreprinderĭ de afacerĭ de orĭ-ce natură ar fi ele. Această restricţiune nu se aplică împrumuturilor statuluĭ romîn, nicĭ cumpărărilor de valorĭ, titlurĭ şi obligaţiunĭ comerciale făcute fie în scop de a acoperi şi garanta banca de sumele debursate de dînsa, fie timporar în scop de arbitragiŭ“.

*

Consiliul de administraţie se compune din D-niĭ: P. S. Aurelian, preşedinte; Menelas Ghermani şi Emil Russel, partaş la Discontogesellschaft, vice-preşedinţĭ, Alexandru Băicoianu, Emil Costinescu, Grigore Triandafil, cenzorĭ; Theodor Mandrea, Th. Ştefănescu şi N. Zanne cenzorĭ supleanţĭ.

Sediul societăţeĭ va fi în Bucureştĭ.

Inter.

Ministerul de războiŭ a cerut şcoaleĭ militare din Iaşĭ ca să creeze cel puţin 4 nouĭ locurĭ pentru a fi primiţĭ în şcoală măcar ceĭ patru elevĭ carĭ aŭ reuşit între ceĭ d'întîĭ ca solvenţĭ la examenul ţinut în Iunie în Capitală. Printre aceştia sînt tineriĭ Culicĭ Al. şi Constantinescu N.

Lunĭ se începe la şcoala militară din Capitală examenul pentru admiterea de elevĭ în această şcoală, precum şi în şcoala de artilerie şi geniŭ.

D. Tătăranu, prefectul jud. R.-Sărat, s'a întors de la Bălţăteştĭ şi şi-a reluat conducerea prefectureĭ.

De asemenĭ s'a întors şi D. Sava Gherghiceanu, primarul oraşuluĭ, de la Hall.

Consiliul sanitar din Capitală a hotărît să se ia măsurile cele maĭ energice în contra fabricanţilor de limonade gazoase carĭ lucrează cu esenţe falsificate şi dăunătoare sănătăţeĭ.

In urma aceste hotărîrĭ mediciĭ comunalĭ aŭ vizitat maĭ multe fabricĭ de apă gazoasă şi, găsind că fabricantul Oprea D. Stănescu şi un altul din calea Dorobanţilor lucrează cu esenţe dăunătoare sănătăţeĭ, aŭ cerut darea lor în judecată.

Măsura luată de consiliul sanitar merită toate laudele şi ar fi de dorit ca şi tribunalul să fie maĭ sever faţă de aceştĭ fabricanţĭ otrăvitorĭ aĭ populaţieĭ şi să le aplice nu amenzĭ de banĭ, ci pedepse de închisoare.

Zilele trecute tribunalul din Capitală a condamnat pe fabricantul Gaisler la 300 leĭ amendă. Acest cinstit otrăvitor a plătit amendă şi continuă totuşĭ a fabrica limonăzile cu aceleaşĭ esenţe, de oare-ce cîştigul este cu mult maĭ mare de cît amenda de 300 leĭ.

Acest caz ar trebui să servească de pildă D-lor magistraţĭ.

Numărul de Duminică al ziaruluĭ „Adevĕrul“ va fi consacrat aproape în totul aniversăreĭ luăreĭ Griviţeĭ. Va fi bogat ilustrat cu gravurĭ reproduse după ilustraţiunile timpuluĭ. Intre altele vom da: „luarea Griviţeĭ“ „portretele eroilor“ „major Şonţu“ şi „căpitan Valter Mărăcineanu“, „marele duce Nicolae şi ţarul Alexandru al II-lea“, „podul de peste Dunăre“ „un spital la Turnu Măgurele“ „ţarul“ „principele Carol“, „marele duce Nicolae şi întreg statul-major rusesc, fotografiaţĭ pe cîmpul de luptă“ „cuceritoriĭ drapeluluĭ turcesc“, „mareşalul Teodor Văcărescu“, autorul „Luptelor Romînilor“, etc. etc.

Ministerul de instrucţiune a înfiinţat prin noul budget două şcolĭ profesionale de fete, una la Constanţa şi cea-l'altă la Giurgiŭ.

Ni se comunică de la ministerul de instrucţiune că D. Haret a hotărît înlocuirea a peste 15 revizorĭ şcolarĭ.

In prima linie vor fi trimeşĭ pe la catedrele lor toţĭ institutoriĭ agenţiĭ electoralĭ aĭ D-luĭ Mîrzescu şi făcuţĭ revizorĭ şcolarĭ îndată după venirea acestuĭa în capul departamentuluĭ instrucţiuneĭ.

Se ştie că anul acesta aŭ fost trimişĭ la C.-Lung pentru a face studiĭ repetitoare învăţătoriĭ şi institutoriĭ despre carĭ revizoriĭ şcolarĭ aŭ crezut că sînt în urmă cu predarea materiilor.

Pentru anul viitor vor fi trimise la Iaşĭ saŭ Bucureştĭ, tot pentru a face studiĭ de repetiţie, învăţătoarele şi institutoarele carĭ sînt în categoria învăţătorilor şi institutorilor sus citaţĭ.

Inaintărĭ în serv. telegr.-poştal

In serviciul telegrafo-poştal s'aŭ făcut următoarele înaintărĭ:

Oficianţĭ superiorĭ gr. I. — Frasinescu Mateĭ, Gordianu Mihail.

Oficianţĭ superiorĭ gr. II — Ionescu Dumitru al 2-lea, Manu Ion.

Oficianţĭ superiorĭ gr. III. — Arsenescu Aureliu, şef de biuroŭ, Niculescu Ion II, Marinescu D-tru II, şef de biuroŭ, Tătaru Vasile, Stănescu David, Georgescu Ştefan III, Lupescu Oran, Dubert Alexandru, Grecescu Tiberiŭ.

Oficianţĭ inferiorĭ gr. I. — Sava Vasile Filip Dimitrie, Branu G. Chiriţă, Costescu I. Petre, Dimitriu George II, Polter Scharlat, Ghejan Ion, Dumitrescu Vasile I, Florian Grigore, Iliescu Simion, Daniilescu Mihail, Riga Teofil, Rădulescu Dumitru II, Doicescu Scarlat, Berlescu Const.

Erbiceanu Agricola e numit oficiant inferior gr. I din ziua în care va începe serviciul.

Sînt înaintaţĭ pe ziua de 16/28 August:

La clasa de oficianţĭ inferiorĭ gr. I—Tomescu Nicolae II, Brodalescu Petre, Cociu Alexandru, Vinesiu Ion, Curcumeli Mihail, Birmănescu Constantin, Nicolau Nicolae, Daniilescu Ion II, Chiriac Xenofont, Dimitrovicĭ Ion, Ştefănescu Lazăr, Nicolau George I, Filip Marin, Dumitrescu Dumitru II.

La clasa de oficianţĭ gr. III.—Berlescu Mihail, Apostoleanu George, Marin Aureliŭ, în postul de şefĭ de lucrărĭ tehnice; Ionescu Ilie III, Antonescu Lazăr, ajutorĭ şefĭ de biuroŭ; Constantin Nestor, Dumitrecu A. Ion X, Buescu Teodor, verificator gr. II, Ionescu George IX, Carapetru Ioan, Christodor Mateĭ, şef de lucrărĭ tehnice, Basarabescu Ioan, Calude Ştefan, Buzescu Dumitru, Marinescu Petre, Stinghianu Titus, Nicolaŭ George II, Grigoriu George I.

La clasa de elevĭ gradaţĭ I. — Simionescu Ion, Vinograschy Alexandru, Negoescu Teodor, Sofian Octav, Teodorescu Panait, Moscu Ilie, Tachescu Dobre, Corbu George, Popescu Teodor, Boroianu G. Nicolae, Ştefănescu Constantin, Dosondoc George Micu Ion, Tritescu Tiberiu, Bursan Nicolae, Alexandrescu A. Mihail II, Andreescu P. Dumitru, Stepleanu Nicolae, Marinescu Ion II, Forţu Teodor, Dumitrescu George, Mardare Alex., Iliescu Radu, Cardaş Sterian, Istrate Petre, Serea Vasile, Steriade Temistocle, Pavlof Ştefan, Crăciunescu Spiridon, Ţindăreanu Ion, Milulescu Mihail, Zeveanu Aurelian, Giosan Alexandru, Christescu Christea, Beker Vasile, Botez Constantin, Drungănişteanu Tănase, Ştefanovicĭ Titus, Gheorghiu Gheorghe III, Costescu Dumitru, Negel Teodor.

Elevĭ gr. II. — Cocoanoş Ion, Ştefănescu II, Homoceanu Ion, Ionescu Panait, Iliescu Alexandru, Popovicĭ Const. II, Gheorghiu Freier Grig., Obreja Dumitru 4, Malache Ion, Gabrilescu D. I., Obogeanu M., Ioan Gheorghe I, Bogza Lupu Gh., Ştefănescu III, Vasilescu Ion III, Christache A. Petre, Bosincanu Const., Sarsescu Ion, Anastasiu Grigore, Dimitriu Atanase, Dumitriu Dumitru, Stamatescu Ion, Stavrescu Stelian, Panaitescu D. II, Frincu Alexandru, Titulescu D., Fitov Const., Mihăilescu D. II, Marin M. Vasile, Ionescu Toma, Dumitrescu Marin, Ionescu Gh. 10, Crăciun Dumitru, Popescu Florea, Borş Panait, Popescu Marin, Cantarol Const., Ionescu N. 5, Dabija Gr., Drăgodanescu Ion, Turcu Christache, Garabet Grigore, Manoliu Teodor, Garabet Gh., Mihăilescu Ion.

Elevĭ gr. III.—Ioan Dumitru, Vaca Teodor, Burileanu Nicolae, Niculescu N. Const. II, Gheorghiu Alexandru III, Tiulescu Gheorghe, Bontaş Dumitru, Crisescu N. II, Ghinghină Panait, Paraschivescu Ion, Iacov I. Florea, Anastasiu Gh. II, Mircea Ştefan, Buzdugan Vasile, Ştefănescu Vasile, Calapod Constantin, Iorgulescu Traian, Georgescu Vasile, Teodor P. Nicolae, Stroja Gheorghe, Duca Const., Florescu Gheorghe, Buzdugan Ştefan, Rusenescu Gh. Al., Popescu A. Al., Constantinescu Al. 4 bacal., Cristescu Const., Popovicĭ Vasile, Giuşcă Gh., Olteanu Atanase, Scarlat C. Gheorghe, Pretorian Traian, Andreescu Alex.,— aceştia din urmă bacalaureaţĭ.

Admişĭ pe ziua prezentăreĭ.—Baican Alexandru, Dumitrescu Pîrvu, Voitescu Gh. Ilie bacalaureaţĭ.

Avansaţĭ impiegaţĭ auxiliarĭ, cu 100 leĭ lunar.—Dimitriu N. I., Ştefănescu D. III, Mervinsky N.

Impiegate auxiliare, cu 80 leĭ lunar.— Moraru Elvira.

Miniştriĭ carĭ aŭ fost erĭ în Capitală pentru a ţine consiliŭ aŭ plecat la Sinaia.

Eĭ se vor întoarce Marţea viitoare cînd vor ţine un noŭ consiliŭ.

Mîine fiind aniversarea luăreĭ Griviţeĭ, un te-deum se va oficia la mitropolie de către mitropolitul primat, azistat de întreg clerul mitropolitan.

Vor fi de faţă toate autorităţile superioare civile şi militare.

De asemenea se va oficia cîte un te-deum la Sinaia şi în toate oraşele de reşedinţă din ţară.

Ni se comunică din Sinaia că temperatura s'a răcit acolo cu totul.

Din această cauză prinţul Ferdinand trebue să plece cît maĭ în grabă.

In acest scop s'a şi telegrafiat regeluĭ la Ragaz.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foiţa „Fiica răzbunătoare“ n'are loc nicĭ în numărul de azĭ.

D. Haret a trimes invitaţiunĭ tutulor revizorilor şcolarĭ prin carĭ le pune în vedere ca să supravegheze de aproape pe toţĭ învăţătoriĭ şi institutoriĭ carĭ, trimeşĭ la şcoala de repetiţie de la C.-Lung, aŭ dovedit că sînt cu totul în urmă şi cu predarea materiilor în şcoală şi cu cunoştinţele didactice. De asemenĭ se vor supraveghia şi aceĭ carĭ aŭ căznt de două orĭ la examenul de definitivat.

In amintirea descopeririĭ monumentuluĭ istoric de la Adam-Klisi, studenţiĭ facultăţeĭ de litere aŭ comandat o medalie de bronz la renumitul artist P. Felge din Berlin.

Această medalie poartă pe una din feţe efigia monumentuluĭ Adam-Klisi, iar pe cea-l'altă figura D-luĭ Tocilescu, descoperitorul monumentuluĭ şi întemeietorul epigrafieĭ romîne.

Mediciĭ comunalĭ aŭ inspectat astăzĭ toate halele şi în special cele de peşte. Aceasta în vederea boalelor ce bîntuie Capitala şi carĭ în mare parte ar proveni din consumaţiunea peştelui stricat.

Mediciĭ comunalĭ aŭ găsit cu toate acestea că halele sînt foarte curate.

Accident de muncă

Corespondentul nostru din Constanţa ne telegrafiază că erĭ, pe la orele 7 şi jumătate dimineaţa, s'a prăbuşit construcţia făcută de D. M. Locmanian şi a omorît un lucrător, iar pe alţĭ treĭ i-a rănit foarte grav, aşa că se aşteaptă ca şi aceştia să'şĭ dea sfîrşitul.

La 1 Septembrie se vor începe a se muta laboratoriile din vechia universitate din Iaşĭ în localul noueĭ universităţĭ.

Cursurile anuluĭ 1897—98 vor începe în noul local.

D. general Murgescu, comandantul flotileĭ romîne, a plecat azĭ din Capitală la Galaţĭ.

D. ministru Stolojan a plecat azĭ la moşia sa Heraştĭ.

In curînd se va ţine o conferinţă a partiduluĭ naţ. romîn din Bucovina. Conferinţa e în strînsă legătură cu tractările ce s'aŭ urmat între cluburile majorităţiĭ şi cabinetul Badeni. In această conferinţă deputatul dr. George Popovicĭ va avea să raporteze despre rezultatele consfătuirilor amintite spre a supune aprobăriĭ partiduluĭ înţelegerea luată cu guvernul. Această conferinţă va hotărî definitiv asupra atitudineĭ partiduluĭ naţional din Bucovina faţă cu guvernul Badeni.

Voind să facem tot maĭ mult ca ziarul nostru să fie interesant şi folositor pentru toată lumea, ne-am hotărît ca la rubrica „TÎRGUL CEREALELOR“, ce conţinea pînă acum numaĭ preţurile şi transacţiunile de cereale din portul Brăila, să dăm zilnic şi rapoturĭ telegrafice asupra preţurilor şi tendinţelor la cele maĭ însemnate burse de cereale din Europa şi America.

Credem că aducem un real folos cetitorilor, dînd o întindere tot maĭ mare părţeĭ economice şi financiare din ziarul nostru, şi sperăm că vom fi încurajaţĭ ca în tot-d'a-una şi în această tendinţă a noastră.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Bialystock, 28 August. — Ţarul, ţarina, marile ducese Olga şi Tatiana, mariĭ ducĭ Wladimir şi Michail Nicolaevicĭ aŭ sosit ierĭ.

Tanger, 28 August. — Se anunţă ca apropiată sosirea la Gibraltar a corăbieĭ de războiŭ italiană „Lombardia“. Acest fapt este în legătură cu actele de piraterie ce se produc în apele Riff.

Roma, 28 August. — „Opinione“ anunţă că amiralul Canevaro va pleca în Creta peste 15 zile.

Madrid, 28 August. — „Gazeta“ publică reforma vămilor în Cuba. De aci rezultă o scădere a taxelor şi a tarifelor interne de import aproape asupra tutulor articolelor americane.

Civita Veche, 28 August. — „Sicilia“ a sosit de dimineaţă, avînd pe bord pe amiralul Canevaro, care a continuat drumul săŭ la Roma.

ULTIMA ORĂ

O telegramă sosită în ultimul moment din Roma anunţă că Pietro Mascagni, celebrul autor al *Cavaleriei Rusticana*, a încercat să se sinucidă, descărcîndu-şĭ treĭ focurĭ de revolver.

Pricinile aceste încercărĭ disperate sînt încă necunoscute.

Faptul a stîrnit o mare emoţie în Italia.

Tîrgul cerealelor

Din ţară

Brăila, 28 August.

Piaţa este foarte vie. Zilnic numărul transacţiunilor creşte.

Griŭ: 34.000 hectolitri; 52—57 libr.; 10.30—13 preţ.

Porumb: 36.000 hect.; 58—63 1/2 libr.; 5.60-7.75 preţ.

Orz: 8 vagoane; libre 42—47 1/2; 7.35-10.50 preţ.

Fasole: 2 vagoane; 14.75 preţ.

Secară: 3700 hectolitri; libre 51 7.30 preţ.

Bursa „Brăila“.

Din străinătate

— prin fir telegrafic —

28 August.

New-York: Griŭ: prompt 14/8 urcare; termin 14/8 urcare.

Porumb: 3/8 urcare.

Londra: liniştit.

Anvers: susţinut.

Paris: neschimbat.

Viena:	Redeschiderea	Inchiderea
Griŭ de primăvară:	fl. 12.16	11.99
„ „ toamnă;	„ 12.08	11.98
Ovĕz de primăvara:	„ 6.70	6.65
Secară de prim.:	„ 8.98	8.95
„ „ toamnă:	„ 8.74	8.73
Porumb Maĭ, Iunie:	„ 6.20	5.90
„ Sept. Oct.:	„ 5.32	6.29

Buda-Pesta:	Redeschiderea	Inchiderea
Griŭ de toamnă	fl. 12.34	
„ „ prim.	„ 12.24	
Ovĕz de toamnă	„ 6.08	
„ „ prim.	„ 6.46	
Porumb	„ 5.92	

ECOURI

◉ Dăm maĭ jos sumarul revisteĭ *Calea Ferată* care apare în Capitală de aproape jumătate an şi care se ocupă de chestiunile de cale ferată cu multă competinţă.

Prin ultimul număr, D. I. Posescu publică un important articol, menit a aduce multă lumină asupra mişcăreĭ funcţionarilor căilor ferate, precum şi a cauzelor destrăbălăreĭ ce domneşte în această administraţie.

Tot atît de important este şi articolul *Timpul de predare* care conţine nişte informaţiunĭ preţioase pentru fie-care persoană şi în special pentru fie-care comerciant care vine în contact cu serviciul căleĭ ferate.

Iată sumarul No. 25: Mişcarea funcţionarilor căilor ferate din Romînia; Regresul financiar al căilor ferate romîne; O reuşită; Navigaţia: canalul dintre marea Baltică şi marea Neagră, dezvoltarea portuluĭ Hamburg, Brest port de legătură al Atlanticuluĭ; Legislaţie: regulamentul pentru transportul animalelor cu calea ferată; Consiliĭ practice: timpul de predare (termenul de transport al mărfurilor); Memoriul funcţionarilor c. f. r. (analiza); Politica externă: [illegible] franco-rusă; Căile ferate otomane în 1896; Lucrările publice în Algeria; Informaţiĭ; Licitaţiĭ; Momente de distracţie. etc.

Abonamentul pe an: 8 leĭ 50 banĭ şi pe şease lunĭ 5 leĭ. Administraţia este în strada Episcopieĭ No. 7.

DEPĂRTĂRI

28 AUGUST

Hotel Imperial: N. Ionescu, comers. Galaţĭ; P. Penescu, comers., Buzăŭ.

Hotel Bristol: Rusenescu, prop., Craiova; Iosef Kalay, voiajor, Viena; Baroni, medic, Bacăŭ; locot. Christea, militar, Dorohoĭ; Lascar, profesor, Iaşĭ; Rudolf Radler, voiajor, Carlsbad; G. Rüpeng, inginer, Karlothenburg; Leon Krupenski, magistrat, Galaţĭ; Ladislaus Hotany, comers., Berlin; F. L[illegible]ey, voiajor, Birmingam; căpitan Iliescu, militar, Buzăŭ.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — *din Bucureştĭ*

28/9 August 1897.

VIENA	
Napoleonul fl.	
Rubla »	9.525
Credit. Austriac »	126.12
Cred. fonc. austr.	365.75
» ungar. »	452.50
Drum fier austr. »	396.
Lombarde »	8-8.70
Alpine »	86.70
Losurĭ turceştĭ »	137.70
Rentă perp. austr.	64.80
» arg. »	102.30
» aur »	102.40
» ungară »	124.55
Francfurt	
Renta Rom. 5% fl.	101.15
» » 4% »	83.50
BERLIN	
Napoleonul »	16.20
Rubla »	217.40
Disconto »	206.40
Schimb- Londra.	20.365
« Paris.	80.90
« Amsterdam	168.40
» Viena »	169.10
» Belgia »	80.55
» Italia »	76.70
Ren. Rom. 5% fl.	101.40
» » 1890 4% »	90.25
» » 1891 4% »	—
» » 1896 4% »	90.25
Imp. mun. Bucur.	101.10
PARIS	
Banca Otomană »	607.
Losurile Turceştĭ.	118.
Impr. Egyptian »	—
» Helenic »	165.
Drum de fier austr.	—
Alpines »	298.
Renta Fran. 3 1/2 »	107.20
» » 3% »	104.37
Ren. Romînă 5%	102.
» %	—
» 1896 4%	—
Ren. Italiană »	94.45
« Ungară »	—

	Cump. de stat române	
5%	Ren. perpetuă »	104
6%	» amort. 1881 »	103
5%	» (Im. 1892) »	101 1/4
5%	» din 1893 »	101 1/2
5%	» 1894 int. »	96 1/2
4%	» (Im. 32 1/2 milioane) »	89
4%	» (Im. 50 milioane) »	88 3/4
4%	» (Im. 275 milioane) »	90 3/4
4%	» (Im. 45 mil.) 1891 »	89 3/4
4%	» (Im. 120 mil.) 1894 »	89 3/4
4%	» (Im. 90 mil.) 1896 »	90 1/2
5%	» C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
6%	Oblig. Stat (Conv. rurale) »	101 3/4
10	Oblig. Caseĭ Pensiunii a 300 leĭ »	—
	Imprumuturĭ de oraşe	
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1885 leĭ	97 1/2
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1884 »	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1888 »	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1890 »	98 3/4
	Idem Idem 895 »	96 1/2
	Imprumuturĭ de Societăţĭ	
5%	Scr. fonc. rurale leĭ	93 1/4
5%	» » urb. Buc. »	89 1/2
5%	» » » Iaşĭ	86 1/2
	Acţiunĭ	
	Banca Naţ. Romînieĭ leĭ	1875
	Banca Agricolă »	333
	Banca Romînieĭ »	—
	Soc. asig. Dacia-Rom. »	420
	» » Naţională »	464
	» » reas. Patria »	110
	» rom. con. inc. p. »	166
	» de Basalt artific. »	360
	» Lotea »	65

Hotel Capşa: Beak Sarany, fabricant, Paris.

Hotel Colaro: P. Cosacopol, proprietar, Craiova; H. Constantinidis, proprietar, Lehliu; D. Cicilianopol, prop., Constanţa; Ilie Zaharia, prop., Ploeştĭ.

Hotel Victoria: Rosemberg, comers., Roma; I. Vartejaru, comers.. Comana; D. Dancovicĭ, comers., Piteştĭ; Eniglescu, comers., Tîrgovişte; Zissu Gheorghiu, arendaş, Giurgiu.

Hotel Frascatti: Luca. prop., Giurgiŭ; Leon Vidrascu, prop., Tecucĭ; Mieß Graost, prop., Viena; Emil Dolan, inginer, Paris; Iohn G. Zalas, comers., Urna; Em. C. Severin, prof., Bîrlad.

Hotel Metropol: Maior G. Popovicĭ, militar, Calafat; Ştefan Hissinger, comers., Severin; Sion, inginer, Botoşanĭ; A. Antonescu, prop., Cîmpina; S. N. Orăşeanu, prop., Brăila; Roşianu, medic, Brăila.

Hotel Union: Teodor Negoescu, prop., T.-Severin; Cireşeanu, inginer, Craiova; Brumuşescu, preot, Piket; Franz Nemtz, comers., Timişoara.

Hotel Englis: R. Boisguerin, inginer, Burdujenĭ; Dumitriu, deputat, Slatina; G. Mavrocordat, medic, Dăngeştĭ; locot. Georgescu, militar, Otopenĭ.

Hotel Regal: Danil Zoilă, prefect, Galaţĭ; Sava Gherghiceanu, primar, R.-Sărat; P. Lupescu, prop., R.-Sărat; Alexandrescu, medic, Dorohoĭ; colonel Sagona, militar, T.-Severin; căp. Ionescu, militar, Roman.

Hotel Dacia: Ionescu, comers., Corabia; Costo N. Torlof, comers., Rusciuk; Leon Grimberg, comers.. Focşanĭ; Marin Dimitref, comers., Rusciuk; Alex. Sarach, comers, Craiova; Pencu Ganef, comers., Braşov; M. Săveanu, comers., Călăraşĭ; A. S. Levy, director, Belgrad; Rădulescu, farmacist, Roşiorĭ; căpitan Ştefănescu, militar, Ploeştĭ; sub-locot. Rasioveanu, militar, Constanţa; D-na Maria Daneff, menageră, Rusciuk.

Hotel de France: Colonel Boteanu, militar, Fălticenĭ; Alex. Velff, comersant, Brăila; Mailander, comers., Craiova; Strobl Ludvig, comers., Viena; Ortony, comers., Iaşĭ.

Hotel Continental: I. Unfelder, comers.. Hamburg; Prinţul Ruspolli, diplomat, Roma; A. Buşilă, prop., Galaţĭ.

Hotel Central: Berceanu, director, Armăşeştĭ; Botez Ion, comers., Ploeştĭ; Iorgu Christescu, comers., T.-Ocna; Papadopol A., comers., Brăila; Broşteanu I., moşier, Costeştĭ; Livezeanu, moşier. Buftea; Parizianu, moşier, Roşiorĭ; Rădulescu, moşier, Giurgiŭ; Trandafilidi, moşier. Giurgiŭ; Vasilescu, moşier, Slatina; Zovo N., moşier, Olteniţa; Niculaevicĭ, inginer, Giurgiŭ; căpitan Frangopol, militar, T.-Vesteĭ.

Hotel Universal: Jaques Braunştein; fabricant, Galaţĭ; M. Goldstein, bancher. Brăila; Feldman, medic, Bacău - T. Panopol, arendaş. Călăraşĭ; I. Secelernu, arendaş, Olteniţa; Iancu Filip, arendaş, Horşova.

Hotel Gabroveni: Filaret Ionescu, profesor, Buzău; Mihail Stăncescu, comers.. Mehedinţĭ; Rădulescu, comers., Giurgiŭ; H istea, preot, R.-Sărat; I. Ionescu, comers., Buzău.

ARMAND SILVESTRE

SPIRITISM

Mititica Iga d'Argennes făcea deliciile seratelor la carĭ lua parte. Intr'o seară cavalerul Hugo de Morrenes spunea că ar dori să aziste la o şedinţă spiritistă.

— Dacă vreĭ, baroane, zise mititica Iga, nu aĭ de cît să viĭ mîine seară la mine; am şedinţă spiritistă.—Hugo de Morrenes primi vesel; bietul tînar credea că va profita şi de frumoasa Iga, arătîndu-ĭ cît de mult o iubeşte.

Seara dorită sosi, Hugo se înfiinţă şi făcea pe curagiosul şi scepticul, spunînd că spiritismul e fleac.

— Baroane, zise stăpîna caseĭ, bagă de seamă ca spiritele să nu te pedepsească.

— Să nu le pedepsesc eŭ, răspunse mîndru junele baron.

*

După o jumătate de ceas petrecută în camera spiritistă, Hugo de Morrenes se apropie să sărute pe vicontesa Iga d'Argennes; atuncĭ tînăra fată ţipă şi strigă iute:

— „Spirite, apără-mĭ cinstea“.

Imediat baronul Hugo se pomeni cu

două perechĭ de palme, carĭ îl făcură să vadă stele verzĭ și să exclame:

— „Al draculuĭ spirit; dar geloz maĭ e".

*

Spiritul de sub masă nu era de cît marchizul Eduard de Genouillac, logodnicul Igeĭ.

Eșițĭ din camera spiritistă, Eduard ceru cont luĭ Hugo; duelul fu gata.

Peste două zile baronul Hugo de Morrenes era rănit, iar peste două zile și treĭ ceasurĭ frumușica Iga trimise marchizuluĭ de Genouillac, logodnicul eĭ, următoarea scrisoare:

„Domnule marchiz,

„Te-aĭ purtat minunat de cavalerește, dar odată cu duelul mĭ-aŭ pierit toate simpatiile ce aveam pentru D-ta. Acum mărturisesc că ĭubesc pe baronul Hugo. Te salut și rămîn a D-tale ex-fidanțată".

„Iga d'Argennes".

Marchizul de Genouillac turba de necaz; pe lîngă frumusețe, Iga maĭ avea și vre-o cîte-va milioane zestre, de aceĭa durerea-ĭ era dublă.

Ex-logodnicul Igeĭ se decise să joace ceva teatral; făcu un simulacru de sinucidere și publică în gazete următoarea informație:

„Marchizul E. de Genouillac, în urma uneĭ dragoste nenorocite, a căutat să se înece erĭ în Sena; trecătoriĭ aŭ oprit pe nenorocitul tînăr ca să-șĭ pună în aplicare funestul săŭ plan".

Cum citi frumoasa Iga aceste rîndurĭ, alergă la Genouillac și-l sărută.

*

A doua zi scrise două scrisorĭ cu acest conținut:

„Iubite,

„Vino diseară la opt.

„A ta „Iga".

Seara ambiĭ rivalĭ fură prezențĭ. Iga le zise:

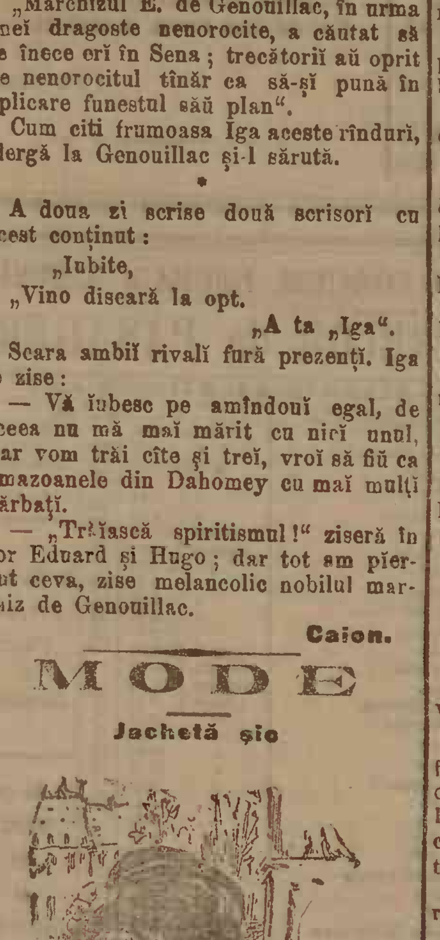
— Vă ĭubesc pe amîndouĭ egal, de aceea nu mă maĭ mărit cu nicĭ unul, dar vom trăi cîte și treĭ, vroĭ să fiŭ ca amazoanele din Dahomey cu maĭ mulțĭ bărbațĭ.

— „Trăĭască spiritismul!" ziseră în cor Eduard și Hugo; dar tot am pĭerdut ceva, zise melancolic nobilul marchiz de Genouillac.

Caion.

MODE

Jachetă șic

Se face din postav de orĭ-ce culoare și se căptușește cu mătasă. O cingătoare frumoasă strînge jacheta de talie. Se ĭaŭ de obiceiŭ pentru facerea aceste jachete 2 metri și jumătate de postav și cincĭ metri de mătase pentru căptușală.

Laura.

Starea civilă

Declarațiĭ de căsătorie

Ion N. I. Bucurescu, cu D-ra Natalia I. Ionescu, Bela N. Nedelka. cu D-ra Maria Jüga Beitta, Eduard Acconciŭ, cu D-ra Adelheit Sfali, Constantin Ionescu, cu D-ra Dumitra Cristea Alexe, Petre Ottolescu, cu D-ra Rosalia Slimd, Alexandru Teodor, cu D-ra Maria Elena Velcea, Alexandrescu Elefterescu, cu D-ra Elena I. Lupulescu.

Pentru gospodine

Zeamă de lămîĭe artificială.—Adesea orĭ avem nevoĭe de zeamă de lămîĭe curată și bună. Iată aci o rețetă după care se poate prepara zeama de lămîĭe pe cale artificială. Luațĭ: 70 grame de acid citric; 850 grame de apă destilată; 0,7 grame de uleĭ de lămîĭe; 80 grame de alcool. Dizolvațĭ acidul în apă, apoĭ uleĭul în alcool și amestecațĭ ambele soluțiunĭ.

Gastr.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — Teatru de varietățĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Diniou.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietățĭ. Trupa Burienescu.

Grădina Rașca — In fie-care seară teatru de varietățĭ sub direcțiunea D-luĭ Agop Kiolean.

Prețul locurilor: Loc rezervat 2 leĭ, stal I 1 leŭ, intrarea generală 50 banĭ.

Grădina Hugo.—Joĭ, 28 August, mare reprezentație în beneficiul comicilor de salon D-nul și D-na Albach. Program schimbat.

Ilustrațiĭ nouĭ

Astă-zĭ am primit în Sala noastră următoarele fascicole ilustrate privitoare la călătoria președinteluĭ republiceĭ franceze în Rusia.

Le Panorama. Le président de la république française, fascicola I 70 banĭ.

La France en Russie 3 fascicole apărute cu foarte multe ilustrațiunĭ privitoare la călătoria luĭ Félix Faure în Rusia. Această publicație va fi complecte în 10 fascicole. Prețul fascicoleĭ e de 70 banĭ.

Mondé illustré Saint Petersbourg, Krasnoie-Sélo, foarte frumos ilustrat. 75 banĭ

Monde illustré Dunkerque, Cronstadt, cu multe ilustrațiunĭ reprezentînd pe președintele republiceĭ franceze pe vaporul „Pothnau". 75 banĭ.

Premiĭ nouĭ de vacanță

Seria a Douĕ-spre-zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiĭ din seria a unsprezecea, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziția cetitorilor o a Doăsprezecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atențiunea că primele 13 fascicole din publicația „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate

Cuponul premiilor anunțate maĭ jos este valabil pînă la 3 Septembre inclusiv.

Dăm aci și lista premiilor:

Fascicula a 14-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducțiunĭ după tablourĭ:

Taxa pentru trecerea poduluĭ de Hans Dahl.

O turcoaică plimbîndu-se pe barcă de Bredt.

Finitul drameĭ de Karl Uchermam.

Ultimele momente ale luĭ Mozart de Herman Kaulbach.

Povestea călătoareĭ de Vautier.

Speranța țăreĭ de Brutt.

Lancierii spanioli in marș de Cusachs.

Othello saŭ Maurul din Veneția de Carl Becker.

Extas de A. Roth.

Prietenul săracilor de L'hermitte.

Biserica, imnul sfîrșituluĭ de Schwill.

Reprezentația întreruptă de Lonza.

Tesătoria de Libermanu.

Tinerĭ jucătorĭ de Knaus.

Măgariĭ pe malul mărеĭ de Haas.

Femeea Radjahuluĭ și *o fată rusă* de Venig,

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 14-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos Inștiințăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicațiunĭ „Tableaux célèbres".

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Camille Flammarion, Uranie, un volum frumos legat, și ilustrat de Bieler Gambard și Myrbach, edițiunea *Figaro*, în loc de leĭ 18 se dă cu leĭ.	8.
Duc de Morny. Une ambassade en Russie —1856.— In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ.	0.90
Robert de Bonnières. Les monachs Roman Parisien. In loc de 3.50 se dă cu banĭ.	0.85.
Jean Darcy, Le voyage de la princesse Louly. In loc de 3.50 se dă cu banĭ.	0.80.
Rennell Rodd. Frédéric III. Le prince héritier— L'empereur. In loc de 3.50 se dă cu banĭ.	0.90
D-r Morell Mackenzie. La dernière maladie de Frederic le Noble în loc de 3.50 se dă cu banĭ.	0.95
Paul Delair. Louchon. In loc de 3.50 se dă cu banĭ.	0.85
Pierre Kropotkine. Paroles d'un revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ	1.55
Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.90
Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.85
Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:	
Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	6
Vol. II.—*Le monde primitif*. Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	5
Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viața chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ	1.75
Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.75
Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ	2.25
Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90.	1.25
Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ.	1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ atașarea luĭ la mandatul poștal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-șĭ lăsa pachetul expus la pĭerdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2928
Acest bon detașat și expediat Administrației ziaruluĭ nostru dă dreptul la premiŭ și este valabil pînă la 3 Septembrie inclusiv.

INȘTIINȚARE

In urma încuviințăreĭ D-luĭ președinte aĭ tribunaluluĭ Ilfov secția II-a civilo-corecțională cu adresa No. 11125 și conform jurnaluluĭ încheiat tot de acel tribunal sub No. 2773 și 2781 din 1897 se aduce la cunoștința generală că în ziua de **2 Septembrie 1897** orele 11 dim. se va ține licitație în pretoriul tribunaluluĭ Ilfov pentru darea spre tăere a pădureĭ de pe moșia **Crevedia-Mare** ce aparține de comuna Crevedia-Mare din *județul Vlașca. plasa Neajlov-Clavacioc* averea moștenitorilor defunctuluĭ C. Adam.

Pădurea se compune din 2 trupurĭ și se dă spre tăere afară de zăvoae și pădurea de anin.

Condițiunile se pot vedea în regulamentul pentru exploatarea pădurilor pe periodul cu începere de la 1 Septembrie 1896, publicat în Monitorul oficial No. 80 din 11 Iulie 1896, Art. No. 2. 3. 4. 6. 7. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20 21. 22 23. 24. 43 46. 47.

Condițiunele de rearendare se pot vedea la D. Gheorghe Ioanițescu, calea Griviței No. 101. 1634—12

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 124 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XVI

Gelozia somnambuleĭ

Dar pentru aceasta Isidor n'avea trebuință de La Limace.

Trebuĭaŭ energie, îndrăzneală, calitățĭ ce n'avea fostul săŭ tovarăș.

El era bun pentru planul lucruluĭ, ce e drept. In aceasta nu-l întrecea nimenĭ.

Dar cine îl împĭedica să se serve de el făcîndu'l să vorbească, să spue ce știa?

N'avea de cît să facă pe La Limace să vorbească.

Ast-fel cîștigul va fi numaĭ al luĭ.

Maĭ era și moștenirea luĭ Claudinet.

Lucrurile aŭ să meargă bine.

Dar ca să izbutească trebuia să nimicească pe La Limace.

Lucrurile trebuiaŭ dar să'șĭ urmeze cursul.

Iacă ce gîndeaŭ ceĭ doĭ tovarășĭ.

Isidor rupse cel d'întîĭŭ tăcerea.

— Eĭ, zise el, ce e de făcut? Mi se pare că s'a dus draculuĭ afacerea.

— S'a dus, răspunse cu răceală La Limace...

— Dar dacă am putea pune mîna pe ele?

— Pe scrisorĭ?

— Da.

— Cum?

— Eĭ nu te maĭ face. Eŭ mă prind că tu aĭ un plan în cap.

— Dar...

— Te văd eŭ după ochĭ. Ce dracu n'am stat noĭ la un loc opt anĭ, așa numaĭ de florile mărului!

— Eĭ bine, da; poate că ar fi un mijloc.

— Ba nu zăŭ?

— Dar cam primejdios.

— Nu face nimic.

— Fanfan mĭ-a luat scrisorile. Trebue să i le luăm înapoĭ.

De data asta Isidor se încruntă.

La Limace îĭ pătrunsese gîndul.

— Dar pentru asta trebuĭe să știm unde să-l găsim.

— Eŭ știŭ.

— Ce?

— Fanfan stă la d'Alboize...

— Ce zicĭ?

— Ce am văzut.

— Eĭ aș!

— Stă la colonel împreună cu Montlaur.

— Ce?

— Dar da...

— Nu se poate.

— Așa e cum îțĭ spuĭ eŭ. D'Alboize și cu Montlaur sînt cumnațĭ. Fanfan și tată-săŭ s'aŭ întors din călătorie erĭ. Copilul doarme jos unde am văzut eŭ obloanele închise.

— Va să zică atuncĭ îĭ avem pe toțĭ în mînă?...

— Tocmaĭ.

— Minunat lucru!

— La noapte trebue să ne ducem să le cerem portofoliul ce ne aŭ luat.

— La noapte?

— Maĭ e vorbă! Și încă de n'o fi și acum tîrziŭ.

— De ce?

— Poate că ticălosul de Fanfan va fi și dat coloneluluĭ scrisorile.

— Crezĭ?

— Eŭ așa crez și mĭ-e și să nu spue ce știe...

— Și eștĭ de părere?...

— Să mergem la noapte, căcĭ morțiĭ nu vorbesc.

După această declarație îngrozitoare se facă tăcere în locuința sinistră.

Isidor rupse tăcerea întîĭ.

Intrebă:

— Aĭ studiat bine casa?

— Bine de tot.

— Slugile ce fel de oamenĭ sînt?

— De ele n'avem a ne teme.

— De unde știĭ?

— Staŭ tocmaĭ în partea cea-l'altă.

— Putem intra ușor?

— Da. Avem noroc mare.

— Cum?

— La stînga tocmaĭ se face o casă nouă; prin urmare e loc pustiŭ.

— Paznic de noapte nu e?

— Ba da, dar în clădirea nouă sînt scărĭ și tot ce ne trebue ca să ne coborîm în grădină.

— Va să zică e ușor?

— Lucru de copil.

— Atuncĭ vom merge chĭar deseară.

La Limace era mulțumit acum.

— Cum vom mînca plecăm, zise el. Peste vre-o treĭ ceasurĭ așa.

— Pleci tu...

— Cum eŭ?

— Eŭ nu merg

— Cum nu mergĭ? întrebă La Limace mirat la culme.

— Nu. Te am ascultat numaĭ așa ca să văd ce spuĭ.

— Eĭ și la ce nu mergĭ și tu?

— Prea e pericol.

— Dar bine nu țĭ-am spus?...

— Nu merg.

— Va să zică țĭ-e frică.

— Nu spune prostiĭ, La Limace, căcĭ tu știĭ că nu prea sînt fricos. Dar eŭ sînt fugit; dacă mă prinde mă închide pe viață.

— La Moisdon nu ziceaĭ așa.

— Acolo era în provincie.

— Atuncĭ nu mă însoțeștĭ?

— Cu părere de răŭ, nu.

— Va să zică trebue să las lucrul baltă...

Iar tăcură...

— Ascultă, începu Isidor. Poate că e un mijloc...

— Care?

— Cunosc o fată al căruĭ amant vrea să *lucreze*. L'am văzut. E priceput și nu se dă îndărăt de la nimic. Iți răspund eŭ de el. Vorbește cu el și nu te va costa mult. El îțĭ va da scrisorile cu care nu are ce face și îĭ veĭ da maĭ nimic.

La Limace se gîndi puțin.

Isidor se uita la el.

Se făcea nepăsător.

Propunerea ce făcuse luĭ La Limace era momeala cu care spera să'l prindă.

Ce era să facă La Limace?

Se învoĭa?

Dar el se codea.

Cum să amestece el un străin și o femee în afacere.

De altă parte lucrul trebuia făcut repede.

Nu încercă să întoarcă pe Isidor.

Ințelesese că se silea de geaba.

Dar nu'ĭ păru așa răŭ că'l denunțase cînd văzu că'l lasă așa.

— Răspunzĭ tu de tînăr? întrebă.

— Da.

— Atuncĭ du-mă să vorbesc cu fata.

— Urcă strada Glacière pînă la gară. Veĭ găsi-o pe trotuarul din stînga. E una mică grăscioară și blondă. Zi numaĭ cînd trecĭ pe lîngă ea „Isidor" și se va lua după tine.

Veĭ vorbi și'țĭ va arăta pe tînăr cu care te veĭ învoi ușor.

— Bine.

— Te ducĭ?

— Da.

Isidor zîmbi puțin.

Dar apoĭ se ținu.

Mușcase din momeală.

— Ah! Să-țĭ spuĭ ceva.

— Ce?

— Fiĭ amabil cu ea.

— Cu cine?

— Cu Paulina.

— Cine e aĭa?

— Fata cu care veĭ vorbi.

— La ce?

— Iĭ plac oameniĭ politicoșĭ. Așa am cucerit'o eŭ.

— Bine.

— Și ca să nu vă audă cine-va că sînt o grămadă pe acolo — dute maĭ bine la ea acasă și vorbește.

— Așa e. E maĭ sigur.

Isidor zîmbi ĭar.

La Limace vrea să mănînce ceva înainte de a pleca.

Zefirina tocmaĭ venea.

Ea aducea ceva mezelurĭ.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda